

I

(Akty ustawodawcze)

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY NR 2014/41/UE

z dnia 3 kwietnia 2014 r.

w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 82 ust. 1 lit. a),

uwzględniając inicjatywę Królestwa Belgii, Republiki Bułgarii, Republiki Estońskiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Austrii, Republiki Słowenii i Królestwa Szwecji,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia Europejska postawiła sobie za cel utrzymanie i rozwój przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.
- (2) Zgodnie z art. 82 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych w Unii powinna opierać się na zasadzie wzajemnego uznawania wyroków i orzeczeń sądowych, która to zasada jest od czasu posiedzenia Rady Europejskiej w Tampere w dniach 15–16 października 1999 r. powszechnie określana kamieniem węgielnym współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych w Unii.
- (3) Potrzeba niezwłocznego wzajemnego uznawania postanowień, by zapobiegać niszczeniu, przekształcaniu, przemieszczaniu, przenoszeniu lub wyzbywaniu się materiału dowodowego, znalazła swoje odzwierciedlenie w decyzji ramowej Rady 2003/577/WSiSW ⁽²⁾. Ponieważ jednak akt ten dotyczy tylko samego zabezpieczenia, postanowieniu o zabezpieczeniu musi towarzyszyć osobny wniosek o przekazanie materiału dowodowego do państwa wydającego postanowienie (zwanego dalej „państwem wydającym”) zgodnie z zasadami wzajemnej pomocy w sprawach karnych. Skutkuje to procedurą dwuetapową, która obniża skuteczność wspomnianego aktu. Ponadto system ten współistnieje z tradycyjnymi instrumentami współpracy i w związku z tym właściwe organy rzadko stosują go w praktyce.
- (4) Decyzja ramowa Rady 2008/978/WSiSW ⁽³⁾ dotycząca europejskiego nakazu dowodowego została przyjęta w celu zastosowania w tym zakresie zasady wzajemnego uznawania w odniesieniu do uzyskiwania przedmiotów, dokumentów i danych do wykorzystania w sprawach karnych. Jednakże europejski nakaz dowodowy ma zastosowanie jedynie do już istniejącego materiału dowodowego i obejmuje zatem ograniczony zakres współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych — w odniesieniu do materiału dowodowego. Z uwagi na ograniczone zastosowanie tego nakazu właściwe organy mogą swobodnie korzystać z nowego systemu lub z procedur wzajemnej pomocy prawnej, które i tak nadal mają zastosowanie do materiału dowodowego niepodlegającego europejskiemu nakazowi dowodowemu.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 27 lutego 2014 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 14 marca 2014 r.

⁽²⁾ Decyzja ramowa Rady 2003/577/WSiSW z dnia 22 lipca 2003 r. w sprawie wykonania w Unii Europejskiej postanowień o zabezpieczeniu mienia i środków dowodowych (Dz.U. L 196 z 2.8.2003, s. 45).

⁽³⁾ Decyzja ramowa Rady 2008/978/WSiSW z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie europejskiego nakazu dowodowego dotyczącego przedmiotów, dokumentów i danych, które mają zostać wykorzystane w postępowaniach w sprawach karnych (Dz.U. L 350 z 30.12.2008, s. 72).

- (5) Od czasu przyjęcia decyzji ramowych 2003/577/WSiSW oraz 2008/978/WSiSW stało się jasne, że istniejące przepisy o gromadzeniu materiału dowodowego są zbyt rozdrobnione i zbyt skomplikowane. Dlatego konieczne jest nowe podejście.
- (6) W programie sztokholmskim, przyjętym przez Radę Europejską w dniach 10–11 grudnia 2009 r., Rada Europejska uznała, że w dalszym ciągu należy dążyć do utworzenia kompleksowego systemu pozyskiwania dowodów w sprawach o charakterze transgranicznym, opartego na zasadzie wzajemnego uznawania. Rada Europejska zwróciła uwagę, że instrumenty obowiązujące obecnie w tej dziedzinie tworzą rozdrobniony system i że potrzebne jest nowe podejście — oparte na zasadzie wzajemnego uznawania, ale uwzględniające także elastyczność tradycyjnego systemu wzajemnej pomocy prawnej. Dlatego Rada Europejska zaapelowała o to, by zastąpić wszystkie istniejące instrumenty w tej dziedzinie — w tym decyzję ramową Rady 2008/978/WSiSW — kompleksowym systemem, który w jak najszerszym zakresie objąłby wszystkie rodzaje dowodów, przewidywałby terminy wykonania i w maksymalnym możliwym zakresie ograniczał podstawy odmowy.
- (7) To nowe podejście opiera się na jednym instrumencie zwanym europejskim nakazem dochodzeniowym (END). END ma być wydawany w celu wezwania do przeprowadzenia w państwie wykonującym END (zwanym dalej „państwem wykonującym”) jednej lub więcej określonych czynności dochodzeniowych służących gromadzeniu materiału dowodowego. Obejmuje to również pozyskanie materiału dowodowego, którym organ wykonujący już dysponuje.
- (8) END powinien mieć wymiar horyzontalny i dlatego powinien dotyczyć wszystkich czynności dochodzeniowych mających na celu gromadzenie materiału dowodowego. Niemniej utworzenie wspólnego zespołu dochodzeniowo-śledczego i gromadzenie materiału dowodowego w ramach takiego zespołu podlega specjalnym przepisom, które lepiej jest określić osobno. Bez uszczerbku dla stosowania niniejszej dyrektywy obowiązujące instrumenty powinny zatem być nadal stosowane w odniesieniu do tego rodzaju czynności dochodzeniowych.
- (9) Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do obserwacji transgranicznej, o której mowa w konwencji wykonawczej do układu z Schengen ⁽¹⁾.
- (10) END powinien się koncentrować na żądanej czynności dochodzeniowej. Organ wydający najlepiej potrafi ocenić, na bazie swojej wiedzy o szczegółach danego dochodzenia, jaką czynność dochodzeniową należy wykonać. Jednak gdy tylko jest to możliwe, organ wykonujący powinien wykonać inny rodzaj czynności dochodzeniowej, jeżeli wskazana czynność nie istnieje w jego prawie krajowym lub nie byłaby dopuszczalna w podobnej sprawie krajowej. Dopuszczalność powinna oznaczać, że wskazana czynność dochodzeniowa istnieje w prawie państwa wykonującego, ale jest prawnie dopuszczalna tylko w pewnych sytuacjach, np. gdy czynność tę można wykonać wyłącznie w związku z przestępstwami o określonym ciężarze, wobec osób, co do których istnieje już pewien stopień podejrzenia, lub za zgodą danej osoby. Organ wykonujący może też zastosować innego rodzaju czynność dochodzeniową, jeżeli doprowadzi ona do takiego samego rezultatu jak czynność dochodzeniowa wskazana w END, ale w mniejszym stopniu ingeruje w prawa podstawowe danej osoby.
- (11) END powinien zostać wybrany, jeśli wykonanie czynności dochodzeniowej wydaje się proporcjonalne, odpowiednie i mające zastosowanie do danej sprawy. Organ wydający powinien zatem ocenić, czy żądany materiał dowodowy jest konieczny i proporcjonalny do celów postępowania, czy wybrana czynność dochodzeniowa jest konieczna i proporcjonalna do gromadzenia tego materiału dowodowego oraz czy poprzez wydanie END należy zaangażować w gromadzenie tego materiału dowodowego inne państwo członkowskie. Taką samą ocenę należy przeprowadzić w ramach procedury zatwierdzania, gdy zatwierdzenie END jest wymagane na mocy niniejszej dyrektywy. Wykonania END nie należy odmawiać, powołując się na podstawę inną niż wymieniona w niniejszej dyrektywie. Organ wykonujący powinien jednak mieć prawo wyboru mniej inwazyjnej czynności dochodzeniowej niż czynność wskazana w danym END, jeśli umożliwia ona osiągnięcie podobnego skutku.
- (12) Przy wydawaniu END organ wydający powinien zwrócić szczególną uwagę na zapewnienie pełnego poszanowania praw określonych w art. 48 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą praw podstawowych”). Domniemanie niewinności oraz prawo do obrony w postępowaniu karnym stanowią jedne z najważniejszych praw podstawowych uznanych w Karcie w odniesieniu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych. Wszelkie ograniczenie takich praw czynnością dochodzeniową nakazaną zgodnie z niniejszą dyrektywą powinno być w pełni zgodne z wymogami art. 52 Karty praw podstawowych w odniesieniu do konieczności, proporcjonalności i celów, którym ma służyć, zwłaszcza ochrony praw i wolności innych osób.

⁽¹⁾ Konwencja Wykonawcza do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 roku między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluxu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 19).

- (13) Aby zapewnić przekazanie END właściwemu organowi państwa wykonującego, organ wydający może wykonać wszelkie możliwe lub odpowiednie środki przekazania, na przykład zabezpieczony system telekomunikacyjny europejskiej sieci sądowej, Eurojust lub inne kanały używane przez organy wymiaru sprawiedliwości lub organy ścigania.
- (14) Zachęca się państwa członkowskie, by wskazując stosowany język, uwzględniły co najmniej jeden język powszechnie używany w Unii inny niż swój język lub języki urzędowe.
- (15) Niniejsza dyrektywa powinna być wykonywana przy jednoczesnym uwzględnieniu dyrektyw 2010/64/UE⁽¹⁾, 2012/13/UE⁽²⁾ oraz 2013/48/UE⁽³⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady, dotyczących praw w postępowaniu karnym.
- (16) Czynnościami niewykorzystującymi środków przymusu mogą być na przykład takie czynności, które nie naruszają prawa do prywatności lub prawa własności, w zależności od prawa krajowego.
- (17) Zasada *ne bis in idem* jest jedną z podstawowych zasad prawa w Unii, uznaną w Karcie praw podstawowych i rozwinętą w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Dlatego też organ wykonujący powinien być uprawniony do odmowy wykonania END, jeżeli jego wykonanie byłoby sprzeczne z tą zasadą. Zważywszy na wstępny charakter postępowania związanego z END, jego wykonania nie należy odmawiać, gdy jego celem jest ustalenie, czy istnieje ewentualny konflikt z zasadą *ne bis in idem* lub gdy organ wydający zapewnił, że materiał dowodowy przekazany w rezultacie wykonania END nie będzie wykorzystany do ścigania lub karania osoby, której sprawa została ostatecznie rozstrzygnięta w innym państwie członkowskim na podstawie tych samych faktów.
- (18) Podobnie jak w przypadku instrumentów wzajemnego uznawania niniejsza dyrektywa nie wpływa na zmianę obowiązku poszanowania praw podstawowych i podstawowych zasad prawnych zapisanych w art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) oraz w Karcie praw podstawowych. Aby panowała co do tego jasność, do tekstu należy włączyć konkretny przepis.
- (19) Utworzenie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Unii opiera się na wzajemnym zaufaniu i domniemaniu przestrzegania przez inne państwa członkowskie prawa Unii, a zwłaszcza praw podstawowych. Domniemanie to jest jednak wrzuszalne. W związku z tym, jeśli istnieją istotne podstawy do uznania, że wykonanie czynności dochodzeniowej określonej w END będzie skutkowało naruszeniem prawa podstawowego oraz że państwo wykonujące zlekceważy swoje obowiązki dotyczące poszanowania praw podstawowych uznanych w Karcie, wykonania END należy odmówić.
- (20) Powinna istnieć możliwość odmowy uznania lub wykonania END, gdy jego uznanie lub wykonanie w państwie wykonującym skutkowałoby naruszeniem immunitetu lub przywileju w tym państwie. Nie istnieje wspólna definicja immunitetu ani przywileju w prawie Unii, a zatem dokładne zdefiniowanie tych pojęć pozostawia się przepisom prawa krajowego, które mogą obejmować ochronę mającą zastosowanie do zawodów medycznych i prawniczych; pojęcia te nie powinny być jednak interpretowane w sposób sprzeczny z obowiązkiem uchylenia pewnych podstaw odmowy zawartych w Protokole do Konwencji o pomocy w sprawach karnych między państwami członkowskimi Unii Europejskiej⁽⁴⁾. Podstawy te mogą również obejmować zasady wolności prasy oraz wolności wypowiedzi w innych mediach, chociaż nie są one zazwyczaj uznawane za przywilej ani immunitet.
- (21) Aby współpraca między państwami członkowskimi w sprawach karnych przebiegała szybko, skutecznie i spójnie, potrzebne jest określenie terminów. Decyzję co do uznania lub wykonania należy podjąć, a daną czynność dochodzeniową — wykonać, równie szybko i potraktować równie priorytetowo jak w podobnej sprawie krajowej. Aby decyzja lub wykonanie nastąpiły w rozsądnym czasie lub aby dochowane zostały wymogi formalne państwa wydającego, należy określić terminy.

(1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/64/UE z dnia 20 października 2010 r. w sprawie prawa do tłumaczenia ustnego i tłumaczenia pisemnego w postępowaniu karnym (Dz.U. L 280 z 26.10.2010, s. 1).

(2) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym (Dz.U. L 142 z 1.6.2012, s. 1).

(3) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/48/UE z dnia 22 października 2013 r. w sprawie prawa dostępu do adwokata w postępowaniu karnym i w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania oraz w sprawie prawa do poinformowania osoby trzeciej o pozbawieniu wolności i prawa do porozumiewania się z osobami trzecimi i organami konsularnymi w czasie pozbawienia wolności (Dz.U. L 294 z 6.11.2013, s. 1).

(4) Protokół ustanowiony przez Radę zgodnie z art. 34 Traktatu o Unii Europejskiej do Konwencji o pomocy w sprawach karnych między państwami członkowskimi Unii Europejskiej (Dz.U. C 326 z 21.11.2001, s. 2).

- (22) Dostępne środki odwoławcze przeciwko END powinny przynajmniej być równoważne środkiem odwoławczym dostępnym w sprawie krajowej przeciwko danej czynności dochodzeniowej. Zgodnie z własnym prawem krajowym państwa członkowskie powinny zagwarantować możliwość zastosowania tych środków odwoławczych, w tym przez poinformowanie w odpowiednim czasie wszelkich zainteresowanych stron o możliwościach i sposobach korzystania z nich. W przypadkach gdy zastrzeżenia do merytorycznych podstaw wydania END są wnoszone przez zainteresowaną stronę w państwie wykonującym, wskazane jest, by informacje o takim zaskarżeniu przekazać organowi wydającemu oraz by stosownie powiadomić zainteresowaną stronę.
- (23) Wydatki powstałe na terenie państwa wykonującego związane z wykonaniem END powinny być ponoszone wyłącznie przez to państwo, zgodnie z ogólną zasadą wzajemnego uznawania. Jednak wykonanie END może wiązać się ze szczególnie wysokimi kosztami po stronie państwa wykonującego. Takie szczególnie wysokie koszty mogą być związane na przykład ze skomplikowanymi opiniami biegłych lub szeroko zakrojonymi operacjami policyjnymi lub też długotrwałymi działaniami obserwacyjnymi. Takie koszty powinny przeszkodzić wykonaniu END, a organy wydające i wykonujące powinny postarać się określić, które koszty należy uznać za szczególnie wysokie. Kwestia kosztów może być przedmiotem konsultacji między państwem wydającym a państwem wykonującym i zaleca się, by kwestię tę wyjaśnić na etapie konsultacji. W ostateczności organ wydający może podjąć decyzję o wycofaniu END lub utrzymaniu go; a wówczas ta część kosztów, którą państwo wykonujące uznało za szczególnie wysoką i która jest absolutnie niezbędna w toku postępowania, powinna być pokryta przez państwo wydające. Ten mechanizm nie powinien stanowić dodatkowej podstawy odmowy i w żadnym przypadku nie należy go nadużywać w sposób, który opóźni wykonanie END lub przeszkodzi w jego wykonaniu.
- (24) END zapewnia istnienie jednego systemu pozyskiwania materiału dowodowego. Niemniej do niektórych rodzajów czynności dochodzeniowych, które powinny zostać wskazane w END, takich jak tymczasowe przekazanie osób pozbawionych wolności, przesłuchania z wykorzystaniem tele- lub wideokonferencji, uzyskiwanie informacji o rachunkach lub operacjach bankowych, stosowanie przesyłek niejawnie nadzorowanych lub dochodzeń niejawnych, potrzebne są dodatkowe przepisy. Czynności dochodzeniowe wymagające gromadzenia materiału dowodowego na bieżąco, w sposób ciągły i przez konkretny okres powinny być objęte END, ale w przypadkach gdy jest to konieczne, państwo wydające i państwo wykonujące powinny dokonywać uzgodnień praktycznych, aby uwzględnić różnice między krajowymi systemami prawnymi.
- (25) W niniejszej dyrektywie zawarto zasady przeprowadzania czynności dochodzeniowej na wszystkich — łącznie z fazą sądową — etapach postępowania karnego, w razie potrzeby z udziałem danej osoby, w celu gromadzenia materiału dowodowego. Na przykład END może zostać wydany z myślą o tymczasowym przekazaniu danej osoby do państwa wydającego lub o przeprowadzeniu przesłuchania z wykorzystaniem wideokonferencji. Jednak gdy dana osoba ma zostać przekazana do innego państwa członkowskiego w celu prowadzenia przeciwko niej postępowania, w tym gdy osoba ta ma być postawiona przed sądem, należy wydać europejski nakaz aresztowania (ENA) zgodnie z decyzją ramową Rady 2002/584/WSiSW⁽¹⁾.
- (26) W celu zapewnienia proporcjonalnego stosowania ENA organy wydające powinny rozważyć, czy END będzie skutecznym i proporcjonalnym środkiem prowadzenia postępowania karnego. Organ wydający powinien rozważyć zwłaszcza, czy wydanie END w celu przesłuchania podejrzanego lub oskarżonego z wykorzystaniem wideokonferencji nie byłoby skuteczną alternatywą.
- (27) END może zostać wydany w celu uzyskania materiału dowodowego dotyczącego wszelkiego rodzaju rachunków posiadanych w banku lub instytucji finansowej niebędącej bankiem przez osobę objętą postępowaniem karnym. Możliwość tę należy pojmować szeroko, jako obejmującą nie tylko podejrzanym lub oskarżonym, ale również wszelkie inne osoby, w odniesieniu do których takie informacje są uznawane przez właściwe organy za niezbędne w trakcie postępowania karnego.
- (28) W przypadku gdy niniejsza dyrektywa zawiera odniesienia do instytucji finansowych, termin ten należy rozumieć zgodnie z odpowiednią definicją zawartą w art. 3 dyrektywie 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾.
- (29) W przypadku gdy END jest wydawany po to, by uzyskać szczegółowe dane o konkretnym rachunku, termin „szczegółowe dane” należy rozumieć jako co najmniej: imię i nazwisko posiadacza rachunku, jego adres, informacje o wszelkich pełnomocnictwach do tego rachunku i wszelkie inne dane lub dokumenty dostarczone przez posiadacza rachunku w momencie otwierania rachunku, będące nadal w posiadaniu banku.

(1) Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190 z 18.7.2002, s. 1).

(2) Dyrektywa 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu (Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15).

- (30) Możliwości współpracy na mocy niniejszej dyrektywy w zakresie przechwytywania przekazów telekomunikacyjnych nie powinny być ograniczone do treści takich przekazów, ale mogą również obejmować gromadzenie związanych z takimi przekazami telekomunikacyjnymi danych o częstotliwości wykorzystania i o lokalizacji rozmówcy, co umożliwi właściwym organom wydawanie END do celów uzyskiwania mniej inwazyjnych danych dotyczących przekazów telekomunikacyjnych. END wydany z myślą o uzyskaniu historycznych danych o częstotliwości wykorzystania i o lokalizacji rozmówcy związanych z przekazami telekomunikacyjnymi powinien być realizowany na mocy ogólnego systemu mającego zastosowanie do wykonywania END i, w zależności od prawa państwa wykonującego, może być uznawany za czynność dochodzeniową wymagającą zastosowania przymusu.
- (31) Gdy kilka państw członkowskich jest w stanie udzielić niezbędnej pomocy technicznej, END należy przesłać tylko do jednego z nich, a pierwszeństwo w tym względzie powinno mieć państwo członkowskie, w którym dana osoba się znajduje. Państwa członkowskie, w których znajduje się osoba, wobec której prowadzone jest przechwytywanie, a których pomoc techniczna nie jest potrzebna do przechwytywania, powinny zostać o tym powiadomione zgodnie z niniejszą dyrektywą. Jednakże jeżeli pomoc techniczna tylko jednego państwa nie jest wystarczająca, END można przesłać do więcej niż jednego państwa wykonującego.
- (32) W END, w którym wnosi się o przechwytywanie przekazów telekomunikacyjnych, organ wydający powinien podać organowi wykonującemu wystarczające informacje, takie jak szczegóły przestępstwa będącego przedmiotem dochodzenia, by umożliwić organowi wykonującemu ocenę, czy zastosowanie danej czynności dochodzeniowej byłoby dozwolone w podobnej sprawie krajowej.
- (33) Państwa członkowskie powinny mieć na uwadze, że dla ułatwienia współpracy w ramach niniejszego instrumentu pod względem legalnego przechwytywania przekazów telekomunikacyjnych ważne jest zapewnienie możliwości udzielenia pomocy technicznej przez dostawcę obsługującego ogólnodostępne sieci telekomunikacyjne i oferującego tego typu usługi na terytorium danego państwa członkowskiego.
- (34) Niniejsza dyrektywa, z uwagi na swój zakres zastosowania, dotyczy jedynie środków tymczasowych służących gromadzeniu materiału dowodowego. W związku z tym należy podkreślić, że w trakcie postępowania karnego wszelkie przedmioty, w tym aktywa finansowe, mogą podlegać różnym środkom tymczasowym, nie tylko w celu gromadzenia materiału dowodowego, ale również w celu konfiskaty. Rozróżnienie między tymi dwoma celami środków tymczasowych nie zawsze jest oczywiste, a cel danego środka tymczasowego może w trakcie postępowania ulegać zmianie. Z tego względu kluczowe jest, by zachować płynne zależności między różnymi instrumentami mającymi zastosowanie do tego obszaru. Ponadto, z tego samego względu, ocenę, czy dany przedmiot ma być wykorzystany jako materiał dowodowy, a zatem czy ma stać się przedmiotem END, należy pozostawić organowi wydającemu.
- (35) W przypadku gdy o wzajemnej pomocy mówi się w stosownych instrumentach międzynarodowych, takich jak konwencje zawarte na forum Rady Europy, niniejsza dyrektywa powinna mieć pierwszeństwo przed tymi konwencjami między państwami członkowskimi uczestniczącymi w jej przyjęciu.
- (36) Typy przestępstw wyszczególnione w załączniku D powinny być interpretowane w sposób spójny z interpretacją na podstawie istniejących aktów prawnych dotyczących wzajemnego uznawania.
- (37) We wspólnej deklaracji politycznej państw członkowskich i Komisji z dnia 28 września 2011 r. dotyczącej dokumentów wyjaśniających⁽¹⁾ państwa członkowskie zobowiązały się dołączać, w uzasadnionych przypadkach, do powiadomienia o środkach transpozycji jeden lub większą liczbę dokumentów wyjaśniających związki między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów służących transpozycji. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy Parlament Europejski i Rada uznają, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione.
- (38) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie wzajemne uznawanie decyzji o pozyskiwaniu materiału dowodowego, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast w związku z tym swoje rozmiary i skutki możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości, określoną w art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (39) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w art. 6 TUE i w Karcie praw podstawowych, w szczególności w jej tytule VI, w prawie międzynarodowym i umowach międzynarodowych, których Unia lub wszystkie państwa członkowskie są stronami, w tym w europejskiej Konwencji o ochronie

(¹) Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

praw człowieka i podstawowych wolności oraz w konstytucjach państw członkowskich we właściwych im obszarach zastosowania. Żadnego z przepisów niniejszej dyrektywy nie wolno interpretować jako zakazującego odmowy wykonania END, jeżeli na podstawie obiektywnych przesłanek można sądzić, że został wydany w celu ścigania lub ukarania osoby ze względu na jej płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię, orientację seksualną, obywatelstwo, język lub poglądy polityczne albo że jej sytuacja może ulec pogorszeniu z którejkolwiek z tych przyczyn.

- (40) Ochrona osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych jest prawem podstawowym. Zgodnie z art. 8 ust. 1 Karty praw podstawowych i art. 16 ust. 1 TFUE każda osoba ma prawo do ochrony danych osobowych jej dotyczących.
- (41) Państwa członkowskie powinny zapewnić w stosowaniu niniejszej dyrektywy przejrzyste polityki dotyczące przetwarzania danych osobowych, a osobom, których dane dotyczą, możliwość korzystania z praw do środków odwoławczych w celu ochrony ich danych osobowych.
- (42) Dane osobowe uzyskane na mocy niniejszej dyrektywy powinny być przetwarzane jedynie w razie konieczności i powinny być proporcjonalne do celów zgodnych z zapobieganiem przestępstwom, prowadzeniem w ich sprawie dochodzenia, ich wykrywaniem i ściganiem lub egzekwowaniem sankcji karnych i korzystaniem z prawa do obrony. Jedynie upoważnione osoby powinny mieć dostęp do informacji zawierających dane osobowe, które można uzyskać w procesach uwierzytelniania.
- (43) Zgodnie z art. 3 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, który jest dołączony do TUE oraz TFUE, Zjednoczone Królestwo zgłosiło zamiar uczestnictwa w przyjęciu i stosowaniu niniejszej dyrektywy.
- (44) Zgodnie z art. 1 i 2 oraz art. 4a ust. 1 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, który jest dołączony do TUE oraz TFUE, oraz bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej dyrektywy, nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (45) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, który jest dołączony do TUE oraz TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej dyrektywy, nie jest nią związana ani jej nie stosuje,
- (46) Europejski Inspektor Ochrony Danych wydał opinię w dniu 5 października 2010 r. ⁽¹⁾ na podstawie art. 41 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 45/2001 ⁽²⁾,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

EUROPEJSKI NAKAZ DOCHODZENIOWY

Artykuł 1

Europejski nakaz dochodzeniowy i obowiązek jego wykonania

1. Europejski nakaz dochodzeniowy (END) to orzeczenie sądowe wydane lub zatwierdzone przez organ wymiaru sprawiedliwości jednego państwa członkowskiego (zwanego dalej „państwem wydającym”) w celu wezwania innego państwa członkowskiego (zwanego dalej „państwem wykonującym”) do przeprowadzenia jednej lub kilku określonych czynności dochodzeniowych w celu uzyskania materiału dowodowego zgodnie z niniejszą dyrektywą.

END można także wydać w celu uzyskania materiału dowodowego, którym właściwe organy państwa wykonującego już dysponują.

⁽¹⁾ Dz.U. C 355 z 29.12.2010, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

2. Państwa członkowskie wykonują END, stosując zasadę wzajemnego uznawania i przestrzegając przepisów niniejszej dyrektywy.
3. O wydanie END wnosić może podejrzany lub oskarżony lub prawnik działający w imieniu takiej osoby w ramach mającego zastosowanie prawa do obrony wynikającego z przepisów krajowych oraz zgodnie z krajową procedurą karną.
4. Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na obowiązek poszanowania praw podstawowych i podstawowych zasad prawnych zapisanych w art. 6 TUE, w tym prawa do obrony osób objętych postępowaniem karnym, ani nie wpływa na obowiązki ciążące w tym względzie na organach wymiaru sprawiedliwości.

Artykuł 2

Definicje

Na użytek niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- a) „państwo wydające” oznacza państwo członkowskie, w którym wydawany jest END;
- b) „państwo wykonujące” oznacza państwo członkowskie wykonujące END, w którym ma zostać przeprowadzona dana czynność dochodzeniowa;
- c) „organ wydający” oznacza:
 - (i) sędziego, sąd, sędziego śledczego lub prokuratora właściwego w danej sprawie; lub
 - (ii) każdy inny właściwy organ określony przez państwo wydające i w danym przypadku wypełniający swoją funkcję organu dochodzeniowego w postępowaniu karnym, który jest w danej sprawie właściwy, by nakazać gromadzenie materiału dowodowego zgodnie z prawem krajowym. Dodatkowo zanim END zostanie przekazany organowi wykonującemu END, jest on zatwierdzany, po przeanalizowaniu jego zgodności z warunkami wydawania END zgodnie z niniejszą dyrektywą, w szczególności z warunkami określonymi w art. 6 ust. 1, przez sędziego, sąd, sędziego śledczego lub prokuratora w państwie wydającym. Jeżeli END został zatwierdzony przez organ wymiaru sprawiedliwości, organ ten może także być uznany za organ wydający do celów przekazania END;
- d) „organ wykonujący” oznacza organ właściwy do uznania END i zapewnienia jego wykonania zgodnie z niniejszą dyrektywą oraz z procedurami mającymi zastosowanie w podobnych sprawach krajowych. Procedury takie mogą wymagać zatwierdzenia przez sąd w państwie wykonującym, jeśli przewiduje to prawo krajowe.

Artykuł 3

Zakres stosowania END

END podlega każda czynność dochodzeniowa poza utworzeniem wspólnego zespołu dochodzeniowo-śledczego oraz gromadzeniem materiału dowodowego w ramach takiego zespołu dochodzeniowo-śledczego, przewidzianego w art. 13 Konwencji o pomocy w sprawach karnych między państwami członkowskimi Unii Europejskiej⁽¹⁾ (zwanej dalej „konwencją”) oraz w decyzji ramowej Rady 2002/465/WSiSW⁽²⁾, z wyjątkiem przypadków, gdy czynności te podejmowane są w celu zastosowania art. 13 ust. 8 konwencji oraz art. 1 ust. 8 decyzji ramowej 2002/465/WSiSW.

Artykuł 4

Rodzaje postępowań, w których można wydać END

END można wydać:

- a) w odniesieniu do postępowania karnego, które wszczął organ wymiaru sprawiedliwości lub które może zostać wszczęte przed organem wymiaru sprawiedliwości w sprawie o przestępstwo na mocy prawa państwa wydającego;
- b) w postępowaniu wszczętym przez organy administracji w związku z czynami zagrożonymi karą na mocy prawa krajowego państwa wydającego, gdyż stanowią naruszenie przepisów prawa, oraz gdy decyzja może skutkować wszczęciem postępowania przed sądem właściwym w szczególności w sprawach karnych;

⁽¹⁾ Konwencja ustanowiona przez Radę zgodnie z art. 34 Traktatu o Unii Europejskiej o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej (Dz.U. C 197 z 12.7.2000, s. 3).

⁽²⁾ Decyzja ramowa Rady 2002/465/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych (Dz.U. L 162 z 20.6.2002, s. 1).

- c) w postępowaniu wszczętym przez organy wymiaru sprawiedliwości w związku z czynami, które są zagrożone karą na mocy prawa krajowego państwa wydającego, gdyż stanowią naruszenie przepisów prawa, w przypadku gdy wydana decyzja może skutkować wszczęciem postępowania przed sądem właściwym w szczególności w sprawach karnych; oraz
- d) w związku z postępowaniami, o których mowa w lit. a), b) oraz c), odnoszącymi się do czynów zabronionych lub naruszeń prawa, za które osoba prawna może zostać pociągnięta do odpowiedzialności lub ukarana w państwie wydającym.

Artykuł 5

Treść i forma END

1. Organ wydający wypełnia formularz END określony w załączniku A, podpisuje go i poświadcza prawdziwość i poprawność zawartych w nim informacji.

END zawiera w szczególności następujące informacje:

- a) dane organu wydającego oraz, w stosownych przypadkach, organu zatwierdzającego;
 - b) przedmiot i podstawy wydania END;
 - c) dostępne niezbędne informacje o osobie(-ach), której(-ych) dotyczy END;
 - d) opis przestępstwa, które jest przedmiotem dochodzenia lub postępowania i mające zastosowanie przepisy prawa karnego państwa wydającego;
 - e) opis żądanej(-ych) czynności dochodzeniowej(-ych) i materiał dowodowy, który należy uzyskać.
2. Każde państwo członkowskie określa, którego(-ych) z urzędowych języków instytucji Unii oprócz jego własnego (-ych) języka(-ów) urzędowego(-ych) można użyć do wypełnienia lub tłumaczenia END, gdy to państwo członkowskie jest państwem wykonującym.
3. Właściwy organ państwa wydającego dokonuje tłumaczenia END określonego w załączniku A na język urzędowy państwa wykonującego lub na inny język wskazany przez państwo wykonujące zgodnie z ust. 2.

ROZDZIAŁ II

PROCEDURY I GWARANCJE DOTYCZĄCE PAŃSTWA WYDAJĄCEGO

Artykuł 6

Warunki wydawania i przekazywania END

1. Organ wydający może wydać END jedynie wówczas, gdy spełnione są następujące warunki:
- a) wydanie END jest konieczne i proporcjonalne do celów postępowania, o którym mowa w art. 4, przy uwzględnieniu praw przysługujących podejrzanemu lub oskarżonemu; oraz
 - b) w podobnej sprawie krajowej zarządzenie przeprowadzenia czynności dochodzeniowej(-ych) wskazanej(-ych) w END jest dopuszczalne na tych samych warunkach.
2. Każdorazowej oceny spełnienia warunków, o których mowa w ust. 1, dokonuje organ wydający.
3. Gdy organ wykonujący ma powody sądzić, że warunki, o których mowa w ust. 1, nie zostały spełnione, może przeprowadzić konsultacje z organem wydającym w sprawie celowości wykonania END. Po takich konsultacjach organ wydający może podjąć decyzję o wycofaniu END.

Artykuł 7

Przekazywanie END

1. Organ wydający przekazuje END organowi wykonującemu dowolną metodą pozwalającą uzyskać pisemne potwierdzenie w sposób umożliwiający państwu wykonującemu ustalenie autentyczności END.
2. Wszelkie dalsze kontakty urzędowe odbywają się bezpośrednio między organem wydającym a organem wykonującym.
3. Nie naruszając art. 2 lit. d), każde państwo członkowskie może wyznaczyć jeden organ centralny lub, jeśli jego system prawny przewiduje taką możliwość, większą ich liczbę do pomocy właściwym organom. Państwo członkowskie może, jeżeli to konieczne z uwagi na strukturę swojego wymiaru sprawiedliwości, powierzyć organowi(-om) centralnemu(-ym) zadanie urzędowego przekazywania i odbioru END, jak również prowadzenia dalszej korespondencji urzędowej dotyczącej END.
4. Organ wydający może przekazać END za pośrednictwem systemu telekomunikacyjnego europejskiej sieci sądowej (EJN) utworzonej wspólnym działaniem Rady 98/428/WSiSW⁽¹⁾.
5. Jeżeli organ wykonujący nie jest znany, organ wydający podejmuje wszelkie niezbędne działania, w tym za pośrednictwem punktów kontaktowych EJN, by uzyskać odpowiednie informacje od państwa wykonującego.
6. Jeżeli organ państwa wykonującego, który otrzymał END, nie jest organem właściwym do jego uznania lub do przedsięwzięcia środków koniecznych do jego wykonania, przekazuje go z urzędu organowi wykonującemu i informuje o tym organ wydający.
7. Organ wykonujący oraz organ wydający rozwiązują wszelkie trudności dotyczące przekazywania lub ustalania autentyczności dokumentów niezbędnych do wykonania END w drodze bezpośrednich kontaktów lub, w stosownych przypadkach, przy udziale centralnych organów państw członkowskich.

Artykuł 8

END związany z wcześniejszym END

1. Jeżeli organ wydający wydaje END uzupełniający wcześniejszy END, dokonuje stosownej adnotacji na ten temat w części D formularza określonego w załączniku A.
2. Organ wydający, pomagając w wykonywaniu END w państwie wykonującym zgodnie z art. 9 ust. 4, może — bez uszczerbku dla powiadomień dokonywanych na podstawie art. 33 ust. 1 lit. c) — skierować bezpośrednio do organu wykonującego END uzupełniający wcześniejszy END.
3. END uzupełniający wcześniejszy END musi być poświadczony zgodnie z art. 5 ust. 1 akapit pierwszy oraz, w stosownych przypadkach, musi być zatwierdzony zgodnie z art. 2 lit. c).

ROZDZIAŁ III

PROCEDURY I GWARANCJE DOTYCZĄCE PAŃSTWA WYKONUJĄCEGO

Artykuł 9

Uznawanie i wykonywanie

1. Organ wykonujący uznaje END przekazany zgodnie z niniejszą dyrektywą, nie wymagając dopełnienia żadnych dodatkowych formalności oraz zapewnia jego wykonanie w taki sam sposób i w takim samym trybie, jak w przypadku gdyby dana czynność dochodzeniowa została zarządzona przez organ państwa wykonującego, chyba że ten organ wykonujący powołuje się na jedną z podstaw odmowy uznania lub wykonania lub jedną z podstaw odroczenia przewidzianych w niniejszej dyrektywie.

⁽¹⁾ Wspólne działanie 98/428/WSiSW z dnia 29 czerwca 1998 r. przyjęte przez Radę na podstawie art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, w sprawie utworzenia Europejskiej Sieci Sądowej (Dz.U. L 191 z 7.7.1998, s. 4).

2. O ile niniejsza dyrektywa nie stanowi inaczej, organ wykonujący dopełnia formalności i procedur wyraźnie wskazanych przez organ wydający, pod warunkiem że takie formalności i procedury nie są sprzeczne z podstawowymi zasadami prawa państwa wykonującego.
3. W przypadku przekazania organowi wykonującemu END, który nie został wydany przez organ wydający określony w art. 2 lit. c), organ wykonujący zwraca END państwu wydającemu.
4. Organ wydający może zażądać, by przy wykonywaniu END co najmniej jeden organ państwa wydającego udzielił pomocy właściwym organom państwa wykonującego w zakresie, w jakim wyznaczone organy państwa wydającego byłyby w stanie pomóc w przeprowadzaniu danych czynności dochodzeniowych wskazanych w END w podobnej sprawie krajowej. Organ wykonujący spełnia to żądanie, pod warunkiem że taka pomoc nie jest sprzeczna z podstawowymi zasadami prawa obowiązującymi w państwie wykonującym ani nie narusza żywotnych interesów tego państwa w zakresie bezpieczeństwa narodowego.
5. Podczas wykonywania END organy państwa wydającego obecne w państwie wykonującym są związane prawem państwa wykonującego. Nie mają one na terytorium państwa wykonującego żadnych uprawnień organów ścigania, chyba że wykonywanie takich uprawnień na terytorium państwa wykonującego jest zgodne z prawem państwa wykonującego i zostało uzgodnione między organem wydającym i organem wykonującym.
6. Aby ułatwić skuteczne stosowanie niniejszego artykułu, organ wydający i organ wykonujący mogą konsultować się ze sobą wszelkimi odpowiednimi sposobami.

Artykuł 10

Zastosowanie innego rodzaju czynności dochodzeniowej

1. Organ wykonujący stosuje w miarę możliwości inną czynność dochodzeniową niż wskazana w END, gdy:
 - a) czynność dochodzeniowa wskazana w END nie istnieje w prawie państwa wykonującego; albo
 - b) czynność dochodzeniowa wskazana w END nie byłaby dopuszczalna w podobnej sprawie krajowej.
2. Bez uszczerbku dla art. 11, ust. 1 nie ma zastosowania do następujących czynności dochodzeniowych, które muszą być zawsze dostępne na mocy prawa krajowego państwa wykonującego:
 - a) pozyskiwanie informacji lub materiałów dowodowych znajdujących się już w posiadaniu organu wykonującego, a informacje te lub materiały można było pozyskać zgodnie z prawem państwa wykonującego w ramach postępowania karnego lub do celów eEND;
 - b) pozyskiwanie informacji zawartych w bazach danych prowadzonych przez organy policyjne lub organy wymiaru sprawiedliwości i bezpośrednio dostępnych dla organu wykonującego w ramach postępowania karnego;
 - c) przesłuchanie świadka, biegłego, ofiary, podejrzanego lub oskarżonego lub osoby trzeciej na terytorium państwa wykonującego;
 - d) wszelkie czynności dochodzeniowe nieobejmujące środków przymusu określone w prawie państwa wykonującego;
 - e) identyfikacja osób posiadających abonament na określony numer telefonu lub adres IP.
3. Organ wykonujący może także zastosować czynność dochodzeniową inną niż wskazana w END, gdy czynność dochodzeniowa wybrana przez organ wykonujący będzie miała taki sam rezultat jak czynność dochodzeniowa wskazana w END przy użyciu mniej inwazyjnych środków.
4. Jeżeli organ wykonujący postanowi skorzystać z możliwości określonej w ust. 1 i 3, informuje o tym najpierw organ wydający, który może zdecydować o wycofaniu lub uzupełnieniu END.
5. W przypadku gdy zgodnie z ust. 1 czynność dochodzeniowa wskazana w END nie istnieje w prawie państwa wykonującego lub nie byłaby dopuszczalna w podobnej sprawie krajowej, a brak jest innej czynności dochodzeniowej, która miałaby ten sam skutek co żądana czynność dochodzeniowa, organ wykonujący powiadamia organ wydający, że udzielenie żądanej pomocy nie było możliwe.

Artykuł 11

Podstawy odmowy uznania lub wykonania

1. Bez uszczerbku dla art. 1 ust. 4, odmowa uznania lub wykonania END w państwie wykonującym może nastąpić, jeżeli:
 - a) w prawie państwa wykonującego istnieje immunitet lub przywilej, który uniemożliwia wykonanie END lub istnieją przepisy o ustalaniu i ograniczaniu odpowiedzialności karnej związane z wolnością prasy i wolnością wypowiedzi w innych mediach, które to przepisy uniemożliwiają wykonanie END;
 - b) w danym przypadku wykonanie END naruszałoby żywotne interesy w zakresie bezpieczeństwa narodowego, narażałoby na niebezpieczeństwo źródło informacji lub wiązałoby się z wykorzystaniem informacji niejawnych odnoszących się do określonych działań wywiadu;
 - c) END wydano w postępowaniu, o którym mowa w art. 4 lit. b) i c), a dana czynność dochodzeniowa nie byłaby dopuszczalna na mocy prawa państwa wykonującego w podobnej sprawie krajowej;
 - d) wykonanie END byłoby sprzeczne z zasadą *ne bis in idem*;
 - e) END dotyczy zarzutu popełnienia przestępstwa poza terytorium państwa wydającego, ale częściowo lub w całości na terytorium państwa wykonującego, a czyn, w związku z którym wydano END, nie stanowi przestępstwa w państwie wykonującym;
 - f) istnieją istotne przesłanki uznania, że wykonanie czynności dochodzeniowej wskazanej w END byłoby nie do pogodzenia ze spoczywającymi na państwie wykonania obowiązkami wynikającymi z art. 6 TUE i z Karty praw podstawowych;
 - g) czyn, w związku z którym wydano END, nie stanowi przestępstwa na mocy prawa państwa wykonującego, o ile dotyczy on przestępstwa wymienionego wśród kategorii przestępstw wyszczególnionych w załączniku D i wskazanego w END przez organ wydający, a przestępstwo to w państwie wydającym podlega karze pozbawienia wolności lub środkowi polegającemu na pozbawieniu wolności na maksymalny okres co najmniej trzech lat; lub
 - h) na mocy prawa państwa wykonującego stosowanie czynności dochodzeniowej wskazanej w END jest ograniczone do określonego wykazu lub określonej kategorii przestępstw lub do przestępstw zagrożonych karą o określonym maksymalnym wymiarze, ale nieobejmujących przestępstwa podanego w END.
2. Ust. 1 lit. g) oraz h) nie mają zastosowania do czynności dochodzeniowych, o których mowa w art. 10 ust. 2.
3. W przypadku gdy END dotyczy przestępstwa związanego z podatkami, opłatami, cłami i dewizami, organ wykonujący nie może odmówić uznania lub wykonania, powołując się na fakt, że prawo państwa wykonującego nie nakłada podatków lub opłat tego samego rodzaju lub nie przewiduje tego samego rodzaju przepisów dotyczących podatków, opłat, ceł czy dewiz, co prawo państwa wydającego.
4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 lit. a), b), d), e) i f), zanim organ wykonujący postanowi o odmowie uznania lub wykonania, w całości lub w części, END, organ ten wszelkimi odpowiednimi metodami zasięga opinii organu wydającego oraz w stosownych przypadkach występuje do organu wydającego o niezwłoczne dostarczenie wszelkich niezbędnych informacji.
5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 lit. a), oraz w przypadku gdy uprawnienie do uchylenia danego przywileju lub immunitetu spoczywa w gestii organu państwa wykonującego, organ wykonujący niezwłocznie zwraca się do tego organu o wykonanie tego uprawnienia. W przypadku gdy uprawnienie do uchylenia przywileju bądź immunitetu leży w gestii organu innego państwa lub organizacji międzynarodowej, organ wydający występuje do takiego organu o skorzystanie z tego uprawnienia.

Artykuł 12

Terminy uznania lub wykonania

1. Decyzja co do uznania lub wykonania jest podejmowana, a dana czynność dochodzeniowa — przeprowadzana, równie szybko i traktowana równie priorytetowo, jak w podobnej sprawie krajowej, a w każdym razie w terminie przewidzianym w niniejszym artykule.
2. Jeżeli organ wydający zaznaczył w END, że — z uwagi na terminy proceduralne, ciężar przestępstwa lub inne szczególnie pilne okoliczności — konieczny jest termin krótszy niż wskazany w niniejszym artykule, lub jeżeli wskazał w END, że daną czynność dochodzeniową należy wykonać w określonym dniu, organ wykonujący uwzględni ten wymóg w maksymalnym możliwym stopniu.

3. Organ wykonujący podejmuje decyzję co do uznania lub wykonania END możliwie szybko i — bez uszczerbku dla ust. 5 — nie później niż w terminie 30 dni od otrzymania END przez właściwy organ wykonujący.
4. Jeżeli nie występują podstawy odroczenia określone w art. 15 lub jeżeli państwo wykonujące nie dysponuje jeszcze samo materiałem dowodowym, którego dotyczy czynność dochodzeniowa wskazana w END, organ wykonujący przeprowadza daną czynność dochodzeniową niezwłocznie, ale — nie naruszając ust. 5 — nie później niż 90 dni po podjęciu decyzji, o której mowa w ust. 3.
5. Jeżeli w określonym przypadku właściwy organ wykonujący nie ma praktycznej możliwości dotrzymania terminu określonego w ust. 3 lub przeprowadzenia czynności dochodzeniowej w określonym dniu zgodnie z ust. 2, informuje o tym niezwłocznie w dowolny sposób właściwy organ państwa wydającego, podając przyczyny opóźnienia i szacunkowy okres potrzebny do podjęcia decyzji. W takich przypadkach termin określony w ust. 3 można przedłużyć maksymalnie o 30 dni.
6. Jeżeli w określonym przypadku właściwy organ wykonujący nie ma praktycznej możliwości dotrzymania terminu określonego w ust. 4, informuje o tym niezwłocznie w dowolny sposób właściwy organ państwa wydającego, podając przyczyny opóźnienia, i konsultuje się z organem wydającym w kwestii stosownego terminu wykonania danej czynności dochodzeniowej.

Artykuł 13

Przekazywanie materiału dowodowego

1. W wyniku wykonania END organ wykonujący przekazuje państwu wydającemu bez zbędnej zwłoki pozyskany lub będący już w posiadaniu właściwych organów państwa wykonującego materiał dowodowy.

Jeżeli wystąpiono o to w END i jeżeli możliwość taką dopuszcza prawo państwa wykonującego, materiał dowodowy przekazuje się natychmiast właściwym organom państwa wydającego, które pomagają w wykonaniu END zgodnie z art. 9 ust. 4.

2. Przekazanie materiału dowodowego może zostać zawieszono do czasu podjęcia decyzji dotyczącej środka odwoławczego, chyba że w END wskazano dostateczne powody, dla których natychmiastowe przekazanie jest niezbędne do właściwego prowadzenia dochodzenia lub do zachowania praw osób. Jednak przekazanie materiału dowodowego zostaje zawieszono, jeśli spowodowałoby poważną i nieodwracalną szkodę osobie, której dotyczy END.
3. Przekazując uzyskany materiał dowodowy, organ wykonujący zaznacza, czy wymaga jego zwrotu do państwa wykonującego, gdy tylko przestanie być potrzebny państwu wydającemu.
4. Gdy przedmioty, dokumenty lub dane mają znaczenie także dla innych postępowań, organ wykonujący może, na wyraźny wniosek i po konsultacjach z organem wydającym, tymczasowo przekazać ten materiał dowodowy pod warunkiem jego zwrotu do państwa wykonującego, gdy tylko przestanie on być potrzebny w państwie wydającym lub w każdym innym momencie uzgodnionym między właściwymi organami.

Artykuł 14

Środki odwoławcze

1. Państwa członkowskie zapewniają, by w odniesieniu do czynności dochodzeniowych wskazanych w END przysługiwały środki odwoławcze równoważne środkom, które przysługiwałyby w podobnej sprawie krajowej.
2. Merytoryczne podstawy wydania END można kwestionować wyłącznie w drodze zarzutu w państwie wydającym, bez uszczerbku dla gwarancji dotyczących praw podstawowych w państwie wykonującym.
3. O ile nie podważy to poufności dochodzenia zgodnie z art. 19 ust. 1, organ wydający i organ wykonujący przedsięwzięją stosowne środki, by zapewnić przekazanie informacji o przewidzianych w prawie krajowym możliwościach skorzystania ze środków odwoławczych, gdy zaistnieje możliwość ich zastosowania, i w odpowiednim czasie, by umożliwić ich skuteczne wykonanie.

4. Państwa członkowskie zapewniają, by terminy na skorzystanie ze środka odwoławczego były takie same jak terminy obowiązujące w podobnych sprawach krajowych i by były stosowane w sposób gwarantujący możliwość skutecznego skorzystania z tych środków odwoławczych przez osoby, których to dotyczy.
5. Organ wydający i organ wykonujący informują się nawzajem o środkach odwoławczych, z których skorzystano przeciw wydaniu, uznaniu lub wykonaniu END.
6. Wniesienie środka odwoławczego nie wstrzymuje wykonania czynności dochodzeniowej, chyba że taki skutek przewidziano w odniesieniu do podobnych spraw krajowych.
7. Państwo wydające uwzględnia skuteczne zakwestionowanie na drodze prawnej uznania lub wykonania END zgodnie z prawem krajowym. Bez uszczerbku dla krajowych przepisów proceduralnych, państwa członkowskie zapewniają, by w postępowaniu karnym w państwie wydającym przy ocenie materiału dowodowego uzyskanego za pomocą END przestrzegane było prawo do obrony i do rzetelnego postępowania.

Artykuł 15

Podstawy odroczenia uznania lub odroczenia wykonania

1. Uznanie lub wykonanie END w państwie wykonującym można odroczyć, jeżeli:
 - a) jego wykonanie mogłoby zaszkodzić toczącemu się dochodzeniu lub postępowaniu karnemu — o okres uznany przez państwo wykonujące za zasadny;
 - b) odnośne przedmioty, dokumenty lub dane są już wykorzystywane w innym postępowaniu — dopóki nie będą już one w nim potrzebne.
2. Gdy tylko ustanie podstawa odroczenia, organ wykonujący natychmiast podejmuje czynności konieczne do wykonania END oraz w dowolny sposób pozwalający uzyskać pisemne potwierdzenie informuje o tym organ wydający.

Artykuł 16

Obowiązek informowania

1. Właściwy organ państwa wykonującego, który otrzymuje END, potwierdza jego otrzymanie niezwłocznie, a w każdym razie najpóźniej w terminie tygodnia od otrzymania END — wypełniając i odsyłając formularz zamieszczony w załączniku B.

Jeżeli zgodnie z art. 7 ust. 3 został wyznaczony organ centralny, obowiązek ten ma zastosowanie zarówno do tego organu centralnego, jak i do organu wykonującego, który otrzymał END za pośrednictwem organu centralnego.

W przypadkach określonych w art. 7 ust. 6 obowiązek ten ma zastosowanie zarówno do właściwego organu, który go otrzymał pierwotnie, jak i do organu wykonującego, któremu END został ostatecznie przekazany.

2. Bez uszczerbku dla art. 10 ust. 4 i 5, organ wykonujący informuje natychmiast w dowolny sposób organ wydający:
 - a) jeżeli organ wykonujący nie jest w stanie podjąć decyzji co do uznania lub wykonania END, gdyż formularz określony w załączniku A jest niekompletny lub ewidentnie błędnie wypełniony;
 - b) jeżeli wykonując END, organ wykonujący uzna bez dalszych dociekań, że celowe może być przeprowadzenie czynności dochodzeniowych, których nie przewidziano pierwotnie lub których nie można było wskazać w momencie wydawania END — po to, aby organ wydający mógł w danej sprawie podjąć dalsze działania; lub
 - c) jeżeli organ wykonujący ustali, że w konkretnym przypadku nie jest w stanie dopełnić formalności i procedur wyraźnie określonych przez organ wydający zgodnie z art. 9.

Na wniosek organu wydającego przekazane informacje zostają niezwłocznie potwierdzone w dowolny sposób pozwalający uzyskać pisemne potwierdzenie.

3. Bez uszczerbku dla art. 10 ust. 4 i 5 organ wykonujący niezwłocznie informuje organ wydający w dowolny sposób pozwalający uzyskać pisemne potwierdzenie:
- o wszelkich decyzjach podjętych na podstawie art. 10 lub 11;
 - o wszelkich decyzjach o odroczeniu wykonania lub uznania END, o powodach odroczenia oraz, o ile to możliwe, o spodziewanym okresie odroczenia.

Artykuł 17

Odpowiedzialność karna funkcjonariuszy

Gdy w ramach stosowania niniejszej dyrektywy funkcjonariusze państwa wydającego są obecni na terytorium państwa wykonującego, to w zakresie przestępstw popełnionych przez nich lub przeciwko nim traktuje się ich tak jak funkcjonariuszy państwa wykonującego.

Artykuł 18

Odpowiedzialność cywilna funkcjonariuszy

- W przypadkach, gdy w ramach stosowania niniejszej dyrektywy funkcjonariusze państwa członkowskiego są obecni na terytorium innego państwa członkowskiego, za wszelkie szkody spowodowane przez swoich funkcjonariuszy podczas działań odpowiada to pierwsze państwo członkowskie zgodnie z prawem państwa członkowskiego, na którego terytorium działają ci funkcjonariusze.
- Państwo członkowskie, na którego terytorium powstała szkoda określona w ust. 1, naprawia taką szkodę na warunkach mających zastosowanie do szkody spowodowanej przez jego własnych funkcjonariuszy.
- Państwo członkowskie, którego funkcjonariusze wyrządzili szkodę jakiegokolwiek osobie na terytorium innego państwa członkowskiego, w pełni zwraca wszelkie kwoty, które to drugie państwo członkowskie wypłaciło ofiarom lub osobom uprawnionym w ich miejsce.
- Bez uszczerbku dla możliwości dochodzenia swoich praw wobec osób trzecich i z wyłączeniem ust. 3, każde państwo członkowskie w przypadkach, o których mowa w ust. 1, odstępuje od żądania naprawienia szkód, których doznało ze strony innego państwa członkowskiego.

Artykuł 19

Poufność

- Każde państwo członkowskie podejmuje konieczne środki, aby wykonując END, organ wydający i organ wykonujący należycie uwzględniały poufny charakter dochodzenia.
- Organ wykonujący gwarantuje zgodnie ze swoim prawem krajowym poufność faktów i treści podanych w END, jednak obowiązek nie dotyczy tych faktów i treści, których ujawnienie jest niezbędne do wykonania danej czynności dochodzeniowej. Jeżeli organ wykonujący nie jest w stanie dopełnić wymogu poufności, informuje o tym niezwłocznie organ wydający.
- W razie braku odmiennych wytycznych ze strony organu wykonującego, organ wydający nie ujawnia, zgodnie ze swoim prawem krajowym, żadnych materiałów dowodowych ani informacji dostarczonych przez organ wykonujący w zakresie, w jakim ujawnienie nie jest konieczne do dochodzenia lub postępowania opisanego w END.
- Każde państwo członkowskie podejmuje konieczne środki, aby banki nie ujawniały danemu klientowi banku ani innym osobom trzecim, że państwu wydającemu przekazano informacje zgodnie z art. 26 i 27 ani że prowadzone jest dochodzenie.

*Artykuł 20***Ochrona danych osobowych**

Przy wykonywaniu niniejszej dyrektywy państwa członkowskie zapewniają ochronę danych osobowych i ich przetwarzanie może się odbywać jedynie zgodnie z decyzją ramową Rady 2008/977/WSiSW⁽¹⁾ oraz z zasadami zawartymi w Konwencji Rady Europy z dnia 28 stycznia 1981 r. o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych i w protokole dodatkowym do niej.

Dostęp do takich danych jest ograniczony, bez uszczerbku dla praw osób, których dane dotyczą. Jedynie osoby upoważnione mogą mieć dostęp do takich danych.

*Artykuł 21***Koszty**

1. O ile niniejsza dyrektywa nie stanowi inaczej, państwo wykonujące ponosi wszelkie koszty powstałe na jego terytorium w związku z wykonaniem END.
2. Jeżeli organ wykonujący uzna, że koszty wykonania END mogą okazać się szczególnie wysokie, może on skonsultować się z organem wydającym, by ustalić, czy i jak można podzielić koszty lub zmienić END.

Organ wykonujący uprzednio szczegółowo informuje organ wydający o części kosztów uznanej za szczególnie wysoką.

3. W wyjątkowych sytuacjach, gdy nie osiągnięto porozumienia w odniesieniu do kosztów, o których mowa w ust. 2, organ wydający może podjąć decyzję o:
 - a) częściowym lub całkowitym wycofaniu END; lub
 - b) podtrzymaniu END oraz przejęciu tej części kosztów, która uznana została za szczególnie wysoką.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY SZCZEGÓŁOWE DOTYCZĄCE NIEKTÓRYCH CZYNNOŚCI DOCHODZENIOWYCH*Artykuł 22***Tymczasowe przekazanie osób pozbawionych wolności do państwa wydającego do celów przeprowadzenia czynności dochodzeniowej**

1. END można wydać w celu tymczasowego przekazania osoby pozbawionej wolności w państwie wykonującym w związku z przeprowadzeniem czynności dochodzeniowej służącej gromadzeniu materiału dowodowego, która to czynność wymaga obecności tej osoby na terytorium państwa wydającego, pod warunkiem że osoba ta zostanie odesłana z powrotem w terminie określonym przez państwo wykonujące.
2. Oprócz podstaw odmowy uznania lub wykonania, o których mowa w art. 11, odmowę wykonania END mogą również uzasadniać następujące okoliczności:
 - a) osoba pozbawiona wolności nie wyraża zgody; lub
 - b) przekazanie może skutkować przedłużeniem okresu pozbawienia tej osoby wolności.
3. Bez uszczerbku dla ust. 2 lit. a), gdy państwo wykonujące uznaje to za konieczne ze względu na wiek lub stan fizyczny lub psychiczny danej osoby pozbawionej wolności, jej przedstawicielowi prawnemu umożliwia się wyrażenie opinii na temat tymczasowego przekazania.

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady 2008/977/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych (Dz.U. L 350 z 30.12.2008, s. 60).

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, zezwolenia na tranzyt osoby pozbawionej wolności przez terytorium trzeciego państwa członkowskiego (zwanego dalej „tranzytowym państwem członkowskim”) udziela się na wniosek, do którego załączane są wszelkie niezbędne dokumenty.
5. Uzgodnienia praktyczne dotyczące tymczasowego przekazania osoby, w tym szczegółowe warunki pozbawienia wolności w państwie wydającym, a także daty jej przekazania z terytorium państwa wykonującego i powrotu na nie są przedmiotem ustaleń między państwem wydającym a państwem wykonującym, przy zapewnieniu, że uwzględniony został stan fizyczny lub psychiczny danej osoby, a także poziom bezpieczeństwa wymagany w państwie wydającym.
6. Osoba przekazywana pozostaje pozbawiona wolności na terytorium państwa wydającego, a jeżeli dochodzi do tranzytu — na terytorium tranzytowego państwa członkowskiego, w związku z czynami lub wyrokami, które były podstawą pozbawienia jej wolności w państwie wykonującym, chyba że państwo wykonujące wystąpi o jej zwolnienie.
7. Okres pozbawienia wolności na terytorium państwa wydającego zalicza się na poczet okresu pozbawienia wolności, któremu przekazywana osoba musi lub będzie musiała się poddać na terytorium państwa wykonującego.
8. Bez uszczerbku dla ust. 6, przekazanej osoby nie ściga się, nie pozbawia wolności ani nie poddaje żadnym innym ograniczeniom wolności osobistej w państwie wydającym w związku z czynami lub wyrokami, które nastąpiły przed jej wyjazdem z terytorium państwa wykonującego, i które nie zostały wyszczególnione w odnośnym END.
9. Immunitet, o którym mowa w ust. 8, ustaje, jeżeli po piętnastu kolejnych dniach liczonych od dnia, w którym obecność przekazanej osoby przestaje być wymagana przez organy wydające, osoba ta miała możliwość wyjazdu, lecz:
 - a) pozostała na terytorium tego państwa; lub
 - b) po opuszczeniu jego terytorium powróciła na nie.
10. Koszty wynikające ze stosowania niniejszego artykułu są ponoszone zgodnie z art. 21, poza kosztami związanymi z przekazaniem osoby do i z państwa wydającego, które są ponoszone przez to państwo.

Artykuł 23

Tymczasowe przekazanie osób pozbawionych wolności do państwa wykonującego do celów przeprowadzenia czynności dochodzeniowej

1. END można wydać po to, aby osoba pozbawiona wolności w państwie wydającym została tymczasowo przekazana do celów przeprowadzenia czynności dochodzeniowej mającej na celu zgromadzenie materiału dowodowego, która to czynność wymaga obecności tej osoby na terytorium państwa wykonującego.
2. Art. 22 ust. 2 lit. a) i ust. 3–9 stosuje się odpowiednio do tymczasowego przekazania na mocy niniejszego artykułu.
3. Koszty wynikające ze stosowania niniejszego artykułu są ponoszone zgodnie z art. 21, poza kosztami związanymi z przekazaniem danej osoby do i z państwa wykonującego, które są ponoszone przez państwo wydające.

Artykuł 24

Przesłuchanie w formie wideokonferencji lub z wykorzystaniem innej formy przekazu audiowizualnego

1. Jeżeli dana osoba znajduje się na terytorium państwa wykonującego i musi zostać przesłuchana w charakterze świadka lub biegłego przez właściwy organ państwa wydającego, organ wydający może wydać END w celu przesłuchania świadka lub biegłego z wykorzystaniem wideokonferencji lub innej formy przekazu audiowizualnego, zgodnie z ust. 5–7.

Organ wydający może wydać END również w celu przesłuchania podejrzanego lub oskarżonego z wykorzystaniem wideokonferencji lub innej formy przekazu audiowizualnego.

2. Oprócz podstaw odmowy uznania lub wykonania, o których mowa w art. 11, wykonania END można odmówić w następujących przypadkach:

- a) podejrzany lub oskarżony nie wyraża zgody; lub
- b) wykonanie takiej czynności dochodzeniowej w konkretnym przypadku byłoby sprzeczne z podstawowymi zasadami prawa państwa wykonującego.

3. Organ wydający i organ wykonujący uzgadniają między sobą kwestie praktyczne. Przy uzgadnianiu takich kwestii organ wykonujący zobowiązuje się, że:

- a) wezwie danego świadka lub biegłego do stawienia, wskazując termin i miejsce przesłuchania;
- b) wezwie podejrzanego lub oskarżonego do stawienia na przesłuchaniu w trybie przewidzianym w prawie państwa wykonującego i poinformuje takie osoby o ich prawach na mocy prawa państwa wydającego, z wyprzedzeniem umożliwiającym skuteczne skorzystanie z przysługującego im prawa do obrony;
- c) zapewni ustalenie tożsamości osoby, która ma zostać przesłuchana.

4. Jeżeli w okolicznościach danej sprawy organ wykonujący nie ma dostępu do środków technicznych umożliwiających przeprowadzenie przesłuchania w formie wideokonferencji, środki takie może mu za obopólną zgodą udostępnić państwo wydające.

5. Do przesłuchania z wykorzystaniem wideokonferencji lub innej formy przekazu audiowizualnego zastosowanie mają następujące zasady:

- a) przedstawiciel właściwego organu państwa wykonującego jest obecny w czasie przesłuchania i korzysta w razie konieczności z pomocy tłumacza; osoba ta odpowiada też za zapewnienie ustalenia tożsamości osoby, która ma zostać przesłuchana i za przestrzeganie podstawowych zasad prawa państwa wykonującego.

Jeżeli organ wykonujący uzna, że podczas przesłuchania doszło do naruszenia podstawowych zasad prawa państwa wykonującego, podejmuje natychmiast niezbędne kroki, aby zapewnić kontynuowanie przesłuchania zgodnie z tymi zasadami;

- b) środki ochrony osoby, która ma zostać przesłuchana, zostają w razie konieczności uzgodnione przez właściwe organy państwa wydającego i państwa wykonującego;
- c) przesłuchanie jest prowadzone bezpośrednio przez właściwy organ lub pod kierunkiem właściwego organu państwa wydającego, zgodnie z jego własnymi przepisami;
- d) na żądanie państwa wydającego lub osoby, która ma zostać przesłuchana, państwo wykonujące zapewnia jej w razie potrzeby pomoc tłumacza ustnego;
- e) podejrzani lub oskarżeni są informowani przed przesłuchaniem o prawach procesowych, które im przysługują, w tym o prawie do odmowy składania wyjaśnień, na mocy prawa państwa wykonującego i państwa wydającego. Świadkowie i biegli mogą skorzystać z prawa do odmowy składania zeznań, które przysługuje im na mocy przepisów państwa wykonującego lub wydającego, i są o tym informowani przed przesłuchaniem.

6. Bez uszczerbku dla środków uzgodnionych dla ochrony osób, organ wykonujący sporządza na zakończenie przesłuchania protokół, w którym odnotowuje datę i miejsce przesłuchania, tożsamość przesłuchanej osoby, tożsamość i funkcję wszystkich innych osób z państwa wykonującego uczestniczących w przesłuchaniu, wszelkie złożone przyrzeczenia oraz warunki techniczne przesłuchania. Organ wykonujący przekazuje ten protokół organowi wydającemu.

7. Każde państwo członkowskie podejmuje niezbędne kroki w celu zapewnienia, by w przypadku gdy dana osoba jest przesłuchiwana na jego terytorium na mocy niniejszego artykułu i mimo obowiązku złożenia zeznań odmawia ich złożenia lub składa zeznania niezgodne z prawdą, jego prawo krajowe było stosowane w taki sam sposób, jak w przypadku gdyby przesłuchanie było prowadzone w ramach postępowania krajowego.

*Artykuł 25***Przesłuchanie w formie konferencji telefonicznej**

1. Jeżeli dana osoba znajduje się na terytorium jednego państwa członkowskiego, a musi zostać przesłuchana w charakterze świadka lub biegłego przez właściwe organy innego państwa członkowskiego, organ wydający tego drugiego państwa członkowskiego może — gdy nie jest to odpowiednie lub możliwe, by osoba, która ma być przesłuchana, pojawiała się osobiście na terytorium tego państwa — po przeanalizowaniu innych stosownych środków, wydać END w celu przesłuchania świadka lub biegłego z wykorzystaniem telekonferencji, zgodnie z ust. 2.
2. O ile nie postanowiono inaczej, art. 24 ust. 3, 5, 6 i 7 stosuje się odpowiednio do przesłuchań z wykorzystaniem telekonferencji.

*Artykuł 26***Informacje o rachunkach bankowych i innych rachunkach finansowych**

1. END można wydać w celu ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna objęta danym postępowaniem karnym posiada lub kontroluje jeden lub kilka dowolnego rodzaju rachunków w jakimkolwiek banku na terytorium państwa wykonującego, a jeżeli tak — w celu uzyskania wszelkich szczegółowych informacji dotyczących zidentyfikowanych rachunków.
2. Każde państwo członkowskie podejmuje konieczne działania umożliwiające mu udzielanie informacji, o których mowa w ust. 1, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym artykule.
3. Informacje określone w ust. 1 dotyczą także rachunków, do korzystania z których osoba objęta danym postępowaniem karnym posiada pełnomocnictwo, jeżeli informacji tych zażądano w END.
4. Obowiązek ustanowiony w niniejszym artykule ma zastosowanie tylko w takim zakresie, w jakim bank prowadzący dany rachunek dysponuje odnośnymi informacjami.
5. W END organ wydający uzasadnia, dlaczego uważa, że prawdopodobne jest, iż żądane informacje będą miały zasadnicze znaczenie dla danego postępowania karnego, i na jakiej podstawie przypuszcza, że banki w państwie wykonującym prowadzą dany rachunek, oraz w miarę możliwości wskazuje, o które banki może chodzić. Podaje on również w END wszelkie posiadane informacje mogące ułatwić jego wykonanie.
6. END można wydać również w celu ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna objęta danym postępowaniem karnym posiada jeden lub więcej rachunków w jakiegokolwiek pozabankowej instytucji finansowej na terytorium państwa wykonującego. Ust. 3–5 stosuje się odpowiednio. W takim przypadku i w uzupełnieniu podstaw odmowy uznania i wykonania, o których mowa w art. 11, wykonania END można również odmówić, jeśli przeprowadzenie danej czynności dochodzeniowej nie byłoby dozwolone w podobnej sprawie krajowej.

*Artykuł 27***Informacje o transakcjach bankowych i innych transakcjach finansowych**

1. END może zostać wydany w celu uzyskania szczegółowych informacji o konkretnych rachunkach bankowych i o transakcjach bankowych, które zostały przeprowadzone w określonym okresie za pomocą jednego lub kilku rachunków wskazanych w END, w tym w celu uzyskania szczegółowych informacji o rachunku nadawcy lub odbiorcy.
2. Każde państwo członkowskie podejmuje konieczne działania umożliwiające mu udzielanie informacji, o których mowa w ust. 1, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym artykule.
3. Obowiązek przewidziany w niniejszym artykule ma zastosowanie tylko w zakresie, w jakim bank prowadzący rachunek dysponuje odnośnymi informacjami.

4. Organ wydający uzasadnia w END, dlaczego uważa żądane informacje za istotne do celów danego postępowania karnego.
5. END może również zostać wydany w odniesieniu do informacji, o których mowa w ust. 1, w przypadku transakcji finansowych prowadzonych przez pozabankowe instytucje finansowe. Ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio. W takich przypadkach i w uzupełnieniu podstaw odmowy uznania i wykonania, o których mowa w art. 11, wykonania END można również odmówić, jeśli przeprowadzenie danej czynności dochodzeniowej nie byłoby dozwolone w podobnej sprawie krajowej.

Artykuł 28

Czynności dochodzeniowe wymagające gromadzenia materiału dowodowego na bieżąco, w sposób ciągły i przez konkretny okres

1. W przypadku gdy END został wydany w celu przeprowadzenia czynności dochodzeniowej wymagającej gromadzenia materiału dowodowego na bieżąco, w sposób ciągły i przez określony okres, takich jak:
 - a) monitorowanie operacji bankowych lub innych operacji finansowych, które są prowadzone przy użyciu jednego lub większej liczby określonych rachunków;
 - b) niejawne nadzorowanie przesyłek na terytorium państwa wykonującego;jego wykonania można odmówić — w uzupełnieniu podstaw odmowy uznania i wykonania, o których mowa w art. 11, jeżeli przeprowadzenie danej czynności dochodzeniowej nie byłoby dozwolone w podobnej sprawie krajowej.
2. Państwo wydające oraz państwo wykonujące dokonują uzgodnień praktycznych dotyczących czynności dochodzeniowej, o której mowa w ust. 1 lit. b), oraz w innych przypadkach, gdy jest to konieczne.
3. Organ wydający wskazuje w END, dlaczego uważa, że żądane informacje są istotne do celów danego postępowania karnego.
4. Prawo do działania, do kierowania operacjami związanymi z wykonaniem END, o którym mowa w ust. 1, oraz do sprawowania kontroli nad tymi operacjami przysługuje właściwym organom państwa wykonującego.

Artykuł 29

Dochodzenia niejawne

1. END może zostać wydany do celów wystąpienia do państwa wykonującego o pomoc państwu wydającemu w prowadzeniu dochodzeń w sprawach przestępstw przez funkcjonariuszy działających niejawnie lub pod fałszywą tożsamością (zwanymi dalej „dochodzeniami niejawnymi”).
2. Organ wydający stwierdza w END, dlaczego uważa, że prawdopodobnym jest, iż dochodzenie niejawne będzie istotne do celów danego postępowania karnego. Decyzja dotycząca uznania i wykonania END wydanego na podstawie niniejszego artykułu jest podejmowana w odniesieniu do indywidualnych przypadków przez właściwe organy państwa wykonującego z należyтым uwzględnieniem jego krajowego prawa i krajowych procedur.
3. W uzupełnieniu podstaw odmowy uznania i odmowy wykonania, o których mowa w art. 11, organ wykonujący może odmówić wykonania END, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy:
 - a) przeprowadzenie dochodzenia niejawnego nie byłoby dopuszczalne w podobnej sprawie krajowej; lub
 - b) nie było możliwe osiągnięcie porozumienia co do uzgodnień odnoszących się do dochodzeń niejawnych, zgodnie z ust. 4.
4. Dochodzenia niejawne odbywają się zgodnie z prawem krajowym i procedurami państwa członkowskiego, na którego terytorium się toczą. Prawo do działania, do kierowania operacjami związanymi z dochodzeniem niejawnym oraz do sprawowania kontroli nad tymi operacjami przysługuje wyłącznie właściwym organom państwa wykonującego. Czas trwania dochodzeń niejawnych, szczegółowe warunki i status prawny funkcjonariuszy uczestniczących w takich dochodzeniach jest uzgadniany przez państwo wydające i państwo wykonujące z należyтым uwzględnieniem ich krajowych praw i procedur.

ROZDZIAŁ V

PRZECHWYTYWANIE PRZEKAZÓW TELEKOMUNIKACYJNYCH

Artykuł 30

Przechwytywanie przekazów telekomunikacyjnych przy technicznej pomocy innego państwa członkowskiego

1. END może być wydany w sprawie przechwytywania przekazów telekomunikacyjnych w państwie członkowskim, którego pomoc techniczna jest potrzebna.
2. W przypadku gdy więcej niż jedno państwo członkowskie jest w stanie udzielić pełnej niezbędnej pomocy technicznej w odniesieniu do tej samej operacji przechwytywania przekazów telekomunikacyjnych, END jest przesyłany tylko do jednego z nich. Priorytet zawsze jest dawany temu państwu członkowskiemu, w którym znajduje się lub będzie się znajdowała osoba, której dotyczy przechwytywanie.
3. END, o którym mowa w ust. 1, zawiera również następujące informacje:
 - a) informacje niezbędne do celów identyfikacji podmiotu operacji przechwytywania;
 - b) pożądany czas trwania przechwytywania; oraz
 - c) wystarczającą ilość danych technicznych, w szczególności identyfikator celu, by zagwarantować, że END może być wykonany.
4. Organ wydający uzasadnia w END, dlaczego uważa, że wskazana czynność dochodzeniowa jest istotna do celów danego postępowania karnego.
5. W uzupełnieniu podstaw odmowy uznania lub odmowy wykonania, o których mowa w art. 11, wykonania END, o którym mowa w ust. 1, można również odmówić w przypadku, gdy dana czynność dochodzeniowa nie byłaby dopuszczalna w podobnej sprawie krajowej. Państwo wykonujące może uzależnić swoją zgodę od spełnienia wszelkich warunków, jakie byłyby przestrzegane w podobnej sprawie krajowej.
6. END, o którym mowa w ust. 1, może zostać wykonany w drodze:
 - a) natychmiastowego przesłania przekazu telekomunikacyjnego do państwa wydającego; lub
 - b) przechwycenia, zarejestrowania, a następnie przesłania wyniku przechwycenia przekazu do państwa wydającego.Organ wydający i organ wykonujący konsultują się ze sobą w celu uzgodnienia, czy przechwytywanie dokonywane jest zgodnie z lit. a) czy b).
7. W momencie wydawania END, o którym mowa w ust. 1, lub podczas przechwytywania organ wydający może również — gdy ma ku temu szczególny powód — wystąpić o transkrypcję, odkodowanie lub odszyfrowanie nagrania, z zastrzeżeniem zgody organu wykonującego.
8. Koszty wynikające ze stosowania niniejszego artykułu są ponoszone zgodnie z art. 21, poza kosztami związanymi z transkrypcją, odkodowaniem i odszyfrowaniem przechwytywanych przekazów, które to koszty ponoszone są przez państwo wydające.

Artykuł 31

Powiadomienie państwa członkowskiego, którego pomoc techniczna nie jest potrzebna i na którego terytorium znajduje się osoba, której dotyczy przechwytywanie

1. Gdy do celów przeprowadzenia czynności dochodzeniowej właściwy organ jednego państwa członkowskiego (zwanego dalej „przechwytyującym państwem członkowskim”) wydaje zgodę na przechwytywanie przekazów telekomunikacyjnych, a adres identyfikacyjny osoby, której dotyczy przechwytywanie, określony w nakazie przechwycenia jest używany na terytorium innego państwa członkowskiego (zwanego dalej „powiadamianym państwem członkowskim”), którego pomoc techniczna nie jest potrzebna do dokonania przechwycenia, przechwytyujące państwo członkowskie powiadamia właściwy organ powiadamianego państwa członkowskiego o przechwytywaniu:
 - a) przed przechwyceniem, w przypadkach gdy właściwy organ przechwytyującego państwa członkowskiego w momencie wydania nakazu przechwycenia wie, że osoba, której dotyczy przechwytywanie, jest lub będzie przebywała na terytorium powiadamianego państwa członkowskiego;
 - b) podczas operacji przechwytywania lub po jej zakończeniu, w momencie gdy to państwo członkowskie zorientuje się, że osoba, której dotyczy przechwytywanie, przebywa lub przebywała podczas operacji przechwytywania na terytorium powiadamianego państwa członkowskiego.

2. Powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się za pomocą formularza zamieszczonego w załączniku C.
3. Właściwy organ powiadamianego państwa członkowskiego może — w sytuacji gdy przechwytywanie nie byłoby dozwolone w podobnej sprawie krajowej — powiadomić niezwłocznie i najpóźniej w ciągu 96 godzin po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ państwa przechwytyjącego:
 - a) o tym, że przechwytywanie nie może być przeprowadzone lub musi zostać zakończone; oraz
 - b) w razie konieczności, o tym że wszelkie materiały już przechwycone, w czasie gdy osoba, której dotyczy przechwytywanie, przebywała na terytorium tego państwa członkowskiego, nie mogą być wykorzystane lub mogą być wykorzystane wyłącznie na warunkach określonych przez to państwo członkowskie. Właściwy organ powiadamianego państwa członkowskiego informuje właściwy organ przechwytyjącego państwa członkowskiego o powodach uzasadniających takie warunki.
4. Art. 5 ust. 2 jest stosowany odpowiednio do celów powiadomienia, o którym mowa w ust. 2.

ROZDZIAŁ VI

ŚRODKI TYMCZASOWE

Artykuł 32

Środki tymczasowe

1. Organ wydający może wydać END w celu zastosowania wszelkich czynności służących tymczasowemu zapobieżeniu zniszczeniu, przekształceniu, usunięciu, przekazaniu lub pozbyciu się przedmiotu, który może być wykorzystany jako dowód.
2. Organ wykonujący podejmuje decyzję co do zastosowania tego środka tymczasowego i informuje o niej tak szybko, jak to możliwe, a jeśli jest to wykonalne — w ciągu 24 godzin od otrzymania END.
3. W przypadku złożenia wniosku dotyczącego środka tymczasowego, o którym mowa w ust. 1, organ wydający zaznacza w END, czy materiał dowodowy ma zostać przekazany do państwa wydającego, czy ma pozostać w państwie wykonującym. Organ wykonujący uznaje i wykonuje taki END i przekazuje materiał dowodowy zgodnie z procedurami określonymi w niniejszej dyrektywie.
4. W przypadku gdy zgodnie z ust. 3 END towarzyszy instrukcja, by materiał dowodowy pozostał w państwie wykonującym, organ wydający określa datę zniesienia środka tymczasowego, o którym mowa w ust. 1, lub przewidywaną datę złożenia wniosku o przekazanie materiału dowodowego do państwa wydającego.
5. Po konsultacji z organem wydającym organ wykonujący może zgodnie ze swoim prawem i praktyką krajową określić właściwe warunki w świetle okoliczności danej sprawy w celu ograniczenia okresu, przez jaki ma być utrzymywany środek tymczasowy, o którym mowa w ust. 1. Jeżeli, zgodnie z tymi warunkami, organ wykonujący przewiduje zakończenie stosowania środka tymczasowego, informuje organ wydający, który może zgłosić uwagi. Organ wydający niezwłocznie powiadamia organ wykonujący, że zakończył stosowanie środków tymczasowych, o których mowa w ust. 1.

ROZDZIAŁ VII

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 33

Powiadomienia

1. Do dnia 22 maja 2017 r. każde państwo członkowskie informuje Komisję o tym, co następuje:
 - a) które organy (lub organ) są — zgodnie z jego prawem krajowym — organami właściwymi w myśl art. 2 lit. c) i d), w przypadku gdy jest ono państwem wydającym lub wykonującym;
 - b) w jakich językach przyjmuje END, zgodnie z art. 5 ust. 2;
 - c) informację o wyznaczonym(-ych) organie(-ach) centralnym(-ych), jeżeli pragnie ono skorzystać z możliwości, o której mowa w art. 7 ust. 3. Informacje te są wiążące dla organów państwa wydającego.

2. Każde państwo członkowskie może również przekazać Komisji wykaz niezbędnych dokumentów, których będzie wymagało na mocy art. 22 ust. 4.
3. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich dalszych zmianach co do informacji, o których mowa w ust. 1 oraz 2.
4. Informacje otrzymane na mocy niniejszego artykułu Komisja udostępnia wszystkim państwom członkowskim oraz europejskiej sieci sądowej. Europejska sieć sądowa udostępnia te informacje na stronie internetowej, o której mowa w art. 9 decyzji Rady 2008/976/WSiSW⁽¹⁾.

Artykuł 34

Związki z innymi instrumentami prawnymi, porozumieniami i uzgodnieniami

1. Odpowiednie postanowienia wymienionych poniżej konwencji, które regulują stosunki między państwami członkowskimi związanymi niniejszą dyrektywą, zostają od dnia 22 maja 2017 r. zastąpione niniejszą dyrektywą, bez uszczerbku dla ich stosowania między państwami członkowskimi a państwami trzecimi oraz dla ich tymczasowego stosowania na mocy art. 35:
 - a) Europejska konwencja o pomocy prawnej w sprawach karnych Rady Europy z dnia 20 kwietnia 1959 r., dwa protokoły dodatkowe do niej oraz porozumienia dwustronne zawarte zgodnie z jej art. 26;
 - b) konwencja wykonawcza do układu z Schengen;
 - c) Konwencja o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej i protokoł do niej.
2. W odniesieniu do państw członkowskich, które są związane niniejszą dyrektywą, zastępuje ona decyzję ramową 2008/978/WSiSW. Przepisy decyzji ramowej 2003/577/WSiSW zastępuje się niniejszą dyrektywą w odniesieniu do państw członkowskich, które są związane niniejszą dyrektywą w zakresie zabezpieczania dowodów.

W odniesieniu do państw członkowskich związanych niniejszą dyrektywą, odesłania do decyzji ramowej 2008/978/WSiSW oraz, w zakresie zabezpieczania mienia, odesłania do decyzji ramowej 2003/577/WSiSW, traktuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy.

3. W uzupełnieniu niniejszej dyrektywy państwa członkowskie mogą zawierać lub nadal stosować dwu- i wielostronne porozumienia lub uzgodnienia z innymi państwami członkowskimi po dniu 22 maja 2017 r., wyłącznie o ile umożliwiają one dalsze wzmocnienie celów niniejszej dyrektywy i przyczyniają się do uproszczenia lub dalszego ułatwienia procedur gromadzenia materiału dowodowego oraz pod warunkiem, że przestrzegany jest poziom gwarancji określony w niniejszej dyrektywie.
4. Do dnia 22 maja 2017 r. państwa członkowskie powiadamiają Komisję o obowiązujących porozumieniach i uzgodnieniach, o których mowa w ust. 3, które zamierzają nadal stosować. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję również o wszelkich nowych porozumieniach lub uzgodnieniach, o których mowa w ust. 3, w terminie trzech miesięcy od ich podpisania.

Artykuł 35

Postanowienia przejściowe

1. Wnioski o wzajemną pomoc otrzymane przed dniem 22 maja 2017 r. podlegają nadal obowiązującym aktom o wzajemnej pomocy w sprawach karnych. Postanowienia o zabezpieczeniu środków dowodowych na mocy decyzji ramowej 2003/577/WSiSW otrzymane przed dniem 22 maja 2017 r. także podlegają tej decyzji ramowej.
2. Gdy zapadnie postanowienie o zabezpieczeniu na mocy decyzji ramowej 2003/577/WSiSW, art. 8 ust. 1 stosuje się odpowiednio do wydanego następnie END.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2008/976/WSiSW z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie europejskiej sieci sądowej (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 130).

*Artykuł 36***Transpozycja**

1. Do dnia 22 maja 2017 r. państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki, by spełnić wymogi niniejszej dyrektywy.
2. Środki przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposoby dokonywania takiego odesłania określone są przez państwa członkowskie.
3. Do dnia 22 maja 2017 r. państwa członkowskie przekazują Komisji tekst przepisów dokonujących transpozycji do prawa krajowego obowiązków nałożonych na te państwa na mocy niniejszej dyrektywy.

*Artykuł 37***Sprawozdanie ze stosowania**

Nie później niż pięć lat po dniu 21 maja 2014 r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszej dyrektywy sporządzone na podstawie danych jakościowych i ilościowych, a w szczególności z uwzględnieniem wpływu tej dyrektywy na współpracę w sprawach karnych i na ochronę osób, a także z wykonania przepisów dotyczących przechwytywania przekazów telekomunikacyjnych w świetle rozwoju technicznego. W razie potrzeby sprawozdaniu będą towarzyszyć propozycje zmian niniejszej dyrektywy.

*Artykuł 38***Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

*Artykuł 39***Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 kwietnia 2014 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

K. KOURKOULAS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK A

EUROPEJSKI NAKAZ DOCHODZENIOWY

Niniejszy END został wydany przez właściwy organ. Organ wydający go poświadcza, że wydanie niniejszego nakazu jest konieczne i proporcjonalne do celów określonego w nim postępowania oraz że uwzględnia ono prawa podejrzanego lub oskarżonego, a wskazane w nim czynności dochodzeniowe mogłyby zostać zarządzane na takich samych warunkach w podobnej sprawie krajowej. Proszę o przeprowadzenie wskazanej(-ych) poniżej czynności dochodzeniowej(-ych) przy należyтым uwzględnieniu poufności dochodzenia oraz o przekazanie materiału dowodowego uzyskanego wskutek wykonania nakazu.

CZĘŚĆ A

Państwo wydające :

Państwo wykonujące :

CZĘŚĆ B: Pilny charakter nakazu

Jeśli wykonanie nakazu ma pilny charakter, proszę zaznaczyć z jakiego powodu:

ukrywanie lub niszczenie materiału dowodowego

bliski termin rozprawy

inne powody (proszę podać):

Terminy wykonania nakazu określa dyrektywa 2014/41/EU. Jeżeli jednak konieczny jest krótszy lub inny określony termin, proszę go podać i wyjaśnić powody:

.....

CZĘŚĆ C: Żądana(-e) czynność(-ci) dochodzeniowa(-e)

1. Proszę opisać wymaganą pomoc lub czynność(-ci) dochodzeniową(-e) ORAZ zaznaczyć odpowiednie pole (jeśli dotyczy), gdy chodzi o jedną z następujących czynności dochodzeniowych:

.....

uzyskanie informacji lub materiałów dowodowych będących już w posiadaniu organu wykonującego

uzyskanie informacji z baz danych prowadzonych przez policję lub organy wymiaru sprawiedliwości

przesłuchanie

świadka

biegłego

podejrzanego lub oskarżonego

ofiary

osoby trzeciej

identyfikacja osób posiadających abonament związany z określonym numerem telefonu lub adresem IP

tymczasowe przekazanie osoby pozbawionej wolności państwu wydającemu

- przesłuchanie z wykorzystaniem wideokonferencji lub innej formy przekazu audiowizualnego
- świadka
 - biegłego
 - podejrzanego lub oskarżonego
- przesłuchanie z wykorzystaniem telekonferencji
- świadka
 - biegłego
- informacje o rachunkach bankowych i innych rachunkach finansowych
- informacje o transakcjach bankowych i innych transakcjach finansowych
- czynności dochodzeniowe wymagające gromadzenia materiału dowodowego na bieżąco, w sposób ciągły i przez konkretny okres
- monitorowanie transakcji bankowych lub innych transakcji finansowych
 - przesyłki niejawnie nadzorowane
 - inne
- dochodzenie niejawne
- przechwytywanie przekazów telekomunikacyjnych
- czynność(-ci) tymczasowa(-we) w celu zapobiegania niszczeniu, przekształcaniu, przemieszczaniu, przekazywaniu lub wyzbywaniu się przedmiotu, który może być wykorzystany jako dowód.

CZĘŚĆ D: Związek z wcześniejszym END

Proszę wskazać, czy niniejszy nakaz uzupełnia wcześniejszy END. W stosownym przypadku proszę podać informacje pozwalające zidentyfikować poprzedni nakaz (datę jego wydania, nazwę organu, do którego został przekazany i – o ile jest znana – datę przekazania mu nakazu, a także numery referencyjne nadane przez organ wydający i wykonujący):

.....

.....

W stosownym przypadku proszę wskazać, czy END dotyczący tej samej sprawy został również skierowany do innego państwa członkowskiego:

.....

CZĘŚĆ E: Tożsamość osób, których dotyczy żądana czynność

1. Proszę podać wszelkie informacje, o ile są znane, dotyczące tożsamości: (i) osoby (osób) fizycznej(-ych); lub (ii) osoby (osób) prawnej(-ych), których dotyczy czynność dochodzeniowa (jeśli chodzi o więcej niż jedną osobę, proszę podać informacje o każdej z nich):

(i) Osoba fizyczna

Nazwisko:

Imię(-ona):

Inne nazwisko(-a) (jeżeli dotyczy):

Pseudonimy (jeżeli dotyczy):

Płeć:

Obywatelstwo:

Numer identyfikacyjny lub numer ubezpieczenia społecznego:

Rodzaj i numer dokumentu(-ów) tożsamości danej osoby (dowodu osobistego, paszportu), jeżeli są znane:

.....

Data urodzenia:

Miejsce urodzenia:

Miejsce zamieszkania lub znany adres (jeżeli aktualny adres nie jest znany, proszę podać ostatni znany adres):

.....

Język(-i) zrozumiały(-e) dla danej osoby:

.....

(ii) Osoba prawna

Nazwa:.....

Forma prawna:.....

Nazwa skrócona, nazwa powszechnie używana lub nazwa handlowa (jeżeli dotyczy):

.....

Siedziba:.....

Numer nadany przy rejestracji:.....

Adres osoby prawnej:.....

Imię i nazwisko przedstawiciela osoby prawnej:.....

Proszę opisać, w jakim charakterze występuje w postępowaniu osoba, której dotyczy żądana czynność:

- podejrzany lub oskarżony
- ofiara
- świadek
- biegły
- osoba trzecia
- inny (proszę podać).....

2. Proszę podać miejsce, w którym ma być przeprowadzona czynność dochodzeniowa, jeżeli jest inne od adresu podanego powyżej:

.....

.....

3. Proszę podać wszelkie inne informacje, którą pomogą wykonać END:

.....

.....

CZĘŚĆ F: Rodzaje postępowań, w których wydawany jest END:

- a) postępowanie karne, które wszczął organ wymiaru sprawiedliwości lub które może zostać wszczęte przed organem wymiaru sprawiedliwości w sprawie o przestępstwo na mocy krajowego prawa państwa wydającego; lub
- b) postępowanie wszczęte przez organy administracji w związku z czynami, które są zagrożone karą na mocy krajowego prawa państwa wydającego, gdyż stanowią naruszenie przepisów prawa, a wydana decyzja może skutkować wszczęciem postępowania przed sądem właściwym zwłaszcza w sprawach karnych; lub
- c) postępowanie wszczęte przez organy wymiaru sprawiedliwości w związku z czynami, które są zagrożone karą na mocy krajowego prawa państwa wydającego, gdyż stanowią naruszenie przepisów prawa, a wydana decyzja może skutkować wszczęciem postępowania przed sądem właściwym zwłaszcza w sprawach karnych;
- d) postępowania, o których mowa w lit. a), b) i c), odnoszące się do przestępstw lub naruszeń prawa, za które osoba prawna może zostać pociągnięta do odpowiedzialności lub ukarana w państwie wydającym.

CZĘŚĆ G: Powody wydania END

1. Streszczenie faktów

Proszę uzasadnić wydanie nakazu, w tym proszę streścić odnośne fakty, podać opis przestępstw, które są przedmiotem zarzutów lub dochodzenia, obecny etap dochodzenia, przesłanki wszelkich czynników ryzyka i wszelkie inne stosowne informacje.

.....

.....

.....

2. Charakter i kwalifikacja prawna przestępstwa (przestępstw), w związku z którym(-i) zostaje wydany END, oraz odnośny przepis ustawy/kodeksu:

.....
.....
.....

3. Czy czyn, w związku z którym zostaje wydany END, podlega w państwie wydającym karze pozbawienia wolności lub środkowi polegającemu na pozbawieniu wolności na maksymalny okres co najmniej trzech lat zgodnie z prawem państwa wydającego i figuruje w poniższym wykazie przestępstw? Jeśli tak, proszę zaznaczyć właściwe pole

- przynależność do organizacji przestępczej
- terroryzm
- handel ludźmi
- seksualne wykorzystywanie dzieci i pornografia dziecięca
- nielegalny handel środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi
- nielegalny handel bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi
- korupcja
- nadużycia finansowe, w tym na szkodę interesów finansowych Unii Europejskiej w rozumieniu Konwencji w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich z dnia 26 lipca 1995 r.
- pranie dochodów pochodzących z przestępstwa
- fałszowanie walut, w tym waluty euro
- przestępczość komputerowa
- przestępstwa przeciwko środowisku, w tym nielegalny handel zagrożonymi gatunkami zwierząt oraz zagrożonymi gatunkami i odmianami roślin
- ułatwianie bezprawnego wjazdu i stałego przebywania
- zabójstwo, spowodowanie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu
- nielegalny obrót organami i tkankami ludzkimi
- porwanie, bezprawne przetrzymywanie i branie zakładników
- rasizm i ksenofobia
- kradzież zorganizowana lub rozbój z użyciem broni
- nielegalny handel dobrami kultury, w tym antykami i dziełami sztuki
- sprzeniewierzenie cudzego mienia
- ściąganie haraczy i wymuszanie
- podrabianie i piractwo produktów
- fałszowanie dokumentów urzędowych i handel nimi
- fałszowanie środków płatniczych
- nielegalny obrót substancjami hormonalnymi i innymi środkami pobudzającymi wzrost
- nielegalny handel materiałami jądrowymi lub radioaktywnymi
- handel kradzionymi pojazdami
- zgwałcenie
- podpalenie
- przestępstwa podlegające jurysdykcji Międzynarodowego Trybunału Karnego
- bezprawne zajęcie samolotu/statku
- sabotaż

CZĘŚC H: Dodatkowe wymogi dotyczące niektórych czynności

Proszę wypełnić części dotyczące żądanej(-ych) czynności dochodzeniowej(-ych):

CZĘŚC H1: Przekazanie osoby pozbawionej wolności

(1) Jeżeli wnosi się o tymczasowe przekazanie osoby pozbawionej wolności państwu wydającemu do celów dochodzenia, proszę wskazać, czy osoba ta wyraziła zgodę na przeprowadzenie tej czynności:

tak nie proszę o zwrócenie się do tej osoby o wyrażenie zgody

(2) Jeżeli wnosi się o tymczasowe przekazanie osoby pozbawionej wolności państwu wykonującemu do celów dochodzenia, proszę wskazać, czy osoba ta wyraziła zgodę na przeprowadzenie tej czynności:

tak nie

CZĘŚC H2: Wideokonferencja, telekonferencja lub inna forma przekazu audiowizualnego

Jeżeli wnosi się o przesłuchanie z wykorzystaniem wideokonferencji, telekonferencji lub innej formy przekazu audiowizualnego:

proszę podać nazwę organu, który przeprowadzi przesłuchanie (dane kontaktowe/język):

.....

proszę podać powody występowania o przeprowadzenie tej czynności:

.....

a) przesłuchanie z wykorzystaniem wideokonferencji lub innej formy przekazu audiowizualnego:

podejrzany lub oskarżony wyraził zgodę

b) przesłuchanie z wykorzystaniem telekonferencji

CZĘŚC H3: Środki tymczasowe

Jeżeli wnosi się o zastosowanie tymczasowego środka w celu zapobieżenia zniszczeniu, przekształceniu, przemieszczeniu, przekazaniu lub wyzbyciu się przedmiotu, który może być wykorzystany jako dowód, proszę wskazać, czy:

przedmiot ma zostać przekazany państwu wydającemu

przedmiot ma pozostać w państwie wykonującym; proszę podać przewidywaną datę:

uchylenia środka tymczasowego:

przedłożenia kolejnego wniosku dotyczącego przedmiotu:

CZĘŚC H4: Informacje o rachunkach bankowych i innych rachunkach finansowych

1) Jeśli wnosi się o przekazanie informacji na temat rachunków bankowych lub innych rachunków finansowych, które dana osoba posiada lub kontroluje, proszę w odniesieniu do każdego z nich uzasadnić, dlaczego środek ten jest istotny do celów postępowania karnego i na jakiej podstawie zakłada się, że banki w państwie wykonującym prowadzą taki rachunek:

informacje o rachunkach bankowych, które osoba posiada lub do których ma pełnomocnictwo

informacje o innych rachunkach finansowych, które osoba posiada lub do których ma pełnomocnictwo

.....

.....

.....

.....

2) Jeżeli wnosi się o przekazanie informacji na temat transakcji bankowych lub innych transakcji finansowych, proszę w odniesieniu do każdej z nich uzasadnić, dlaczego środek ten jest istotny do celów postępowania karnego:

- informacje o transakcjach bankowych
 informacje o innych transakcjach finansowych

.....

Proszę podać właściwy przedział czasowy i odnośne rachunki:

.....

CZĘŚĆ H5: Czynności dochodzeniowe wymagające gromadzenia materiału dochodzeniowego na bieżąco, w sposób ciągły i przez konkretny okres

Jeżeli wnosi się o przeprowadzenie takiej czynności dochodzeniowej, proszę uzasadnić, dlaczego żądane informacje są istotne do celów postępowania karnego:

.....

CZĘŚĆ H6: Dochodzenia niejawne

Jeżeli wnosi się o przeprowadzenie dochodzenia niejawnego, proszę uzasadnić, dlaczego ten środek dochodzeniowy może być istotny do celów postępowania karnego:

.....

CZĘŚĆ H7: Przechwytywanie przekazów telekomunikacyjnych

1) Jeżeli wnosi się o przechwytywanie przekazów telekomunikacyjnych, proszę uzasadnić, dlaczego ten środek dochodzeniowy jest istotny do celów postępowania karnego:

.....

2) Proszę podać następujące informacje:

a) dane identyfikujące osobę objętą postępowaniem karnym, której dotyczy przechwytywanie:

.....

b) pożądaný okres przechwytywania:

.....

c) dane techniczne (w szczególności identyfikator celu, np. telefonu komórkowego, telefonu stacjonarnego, adres poczty elektronicznej, połączenie internetowe), by umożliwić wykonanie nakazu:

.....

3) Proszę wskazać preferowaną metodę wykonania:

- natychmiastowe przesłanie
 zarejestrowanie, a następnie przesłanie

Proszę wskazać, czy wymagane są również transkrypcja, odkodowanie lub odszyfrowanie przechwyconego materiału (*):

.....

(*) Uwaga: koszty transkrypcji, odkodowania lub odszyfrowania ponosi państwo wydające.

CZĘŚĆ I: Wymagane formalności i procedury wykonania

1. Proszę zaznaczyć pole i wypełnić (jeżeli dotyczy)

 Wymagane jest, aby organ wykonujący dopełnił następujących formalności i procedur (...):.....
.....

2. Proszę zaznaczyć pole i wypełnić (jeżeli dotyczy)

 Wymagane jest, aby właściwym organom państwa wykonującego towarzyszyli jako wsparcie przy wykonywaniu nakazu funkcjonariusz lub funkcjonariusze państwa wydającego.

Dane kontaktowe tych funkcjonariuszy:

.....
.....

Języki, w których można się komunikować:

.....

CZĘŚĆ J: Środki odwoławcze

1. Proszę wskazać, czy przeciwko wydaniu END wnoszono już środek odwoławczy, a jeżeli tak, proszę podać bardziej szczegółowe informacje (opis środka odwoławczego, w tym kroki, które należy podjąć, i terminy, których należy przestrzegać):

.....
.....

2. Organ w państwie wydającym, który może dostarczyć dalszych informacji o procedurach korzystania ze środków odwoławczych w państwie wydającym oraz o dostępności pomocy prawnej i tłumaczeń ustnych i pisemnych:

Nazwa:.....

Osoba kontaktowa (jeśli dotyczy):

Adres:

Numer telefonu: (nr kierunkowy kraju) (nr kierunkowy miejscowości)

Numer faksu: (nr kierunkowy kraju) (nr kierunkowy miejscowości)

Adres poczty elektronicznej:

CZĘŚĆ K: Dane organu wydającego niniejszy END

Proszę zaznaczyć rodzaj organu, który wydaje nakaz:

 organ wymiaru sprawiedliwości (*) inny właściwy organ określony przez prawo państwa wydającego

(*) Proszę uzupełnić również część L.

Nazwa organu:

.....

Imię i nazwisko przedstawiciela/osoby kontaktowej:

.....

Sygnatura sprawy:

Adres:

Numer telefonu: (nr kierunkowy kraju) (nr kierunkowy miejscowości)

Numer faksu: (nr kierunkowy kraju) (nr kierunkowy miejscowości)

Adres poczty elektronicznej:

Języki, w których można się komunikować z organem wydającym:

.....

Dane kontaktowe osoby (osób), z którą(-ymi) można się kontaktować, by uzyskać dodatkowe informacje lub dokonać praktycznych ustaleń w celu przekazania materiału dowodowego, jeśli są inne od wskazanych wyżej:

Imię i nazwisko/tytuł/organizacja:

Adres:

Adres poczty elektronicznej/numer telefonu kontaktowego:

Podpis organu wydającego lub jego przedstawiciela potwierdzający prawdziwość i poprawność informacji zawartych w niniejszym END:

Imię i nazwisko:

Zajmowane stanowisko (tytuł/stopień):

Data:

Pieczeńć urzędowa (jeżeli dostępna):

CZĘŚĆ L: Dane organu wymiaru sprawiedliwości, który zatwierdził niniejszy END

Proszę wskazać rodzaj organu wymiaru sprawiedliwości, który zatwierdził niniejszy END:

- a) sędzia lub sęd
- b) sędzia śledczy
- c) prokurator

Urzędowa nazwa organu zatwierdzającego:

.....

Imię i nazwisko przedstawiciela:

.....

Zajmowane stanowisko (tytuł/stopień):

.....

Sygnatura sprawy:

Adres:

.....

Numer telefonu: (nr kierunkowy kraju) (nr kierunkowy miejscowości)

Numer faksu: (nr kierunkowy kraju) (nr kierunkowy miejscowości)

Adres poczty elektronicznej:

Języki, w których można się komunikować z organem zatwierdzającym:

.....

Proszę wskazać, który z poniższych organów powinien być głównym punktem kontaktowym dla organu wykonującego:

- organ wydający
- organ zatwierdzający

Podpis i dane organu zatwierdzającego

Imię i nazwisko:

Zajmowane stanowisko (tytuł/stopień):

Data:

Pieczeńć urzędowa (jeżeli dostępna):

ZAŁĄCZNIK B

POTWIERDZENIE OTRZYMANIA EUROPEJSKIEGO NAKAZU DOCHODZENIOWEGO

Niniejszy formularz jest wypełniany przez organ państwa wykonującego, który otrzymał określony poniżej END.

<p>A) OTRZYMANY EUROPEJSKI NAKAZ DOCHODZENIOWY Organ, który wydał nakaz: Sygnatura sprawy: Data wydania: Data otrzymania:</p>
<p>B) ORGAN OTRZYMUJĄCY EUROPEJSKI NAKAZ DOCHODZENIOWY (¹) Urzędowa nazwa właściwego organu: Imię i nazwisko przedstawiciela: Zajmowane stanowisko (tytuł/stopień): Adres: Numer telefonu: (nr kierunkowy państwa) (nr kierunkowy miejscowości) Numer faksu: (nr kierunkowy państwa) (nr kierunkowy miejscowości)..... Adres poczty elektronicznej: Sygnatura sprawy: Języki, w których można się komunikować z ww. organem:</p>
<p>C) (JEŻELI DOTYCZY) WŁAŚCIWY ORGAN, KTOREMU ORGAN WSKAZANY W PKT B) PRZEKAZAŁ NAKAZ Urzędowa nazwa organu: Imię i nazwisko przedstawiciela: Zajmowane stanowisko (tytuł/stopień): Adres: Numer telefonu: (numer kierunkowy państwa) (numer kierunkowy miejscowości) Numer faksu: (numer kierunkowy państwa) (numer kierunkowy miejscowości)..... Adres poczty elektronicznej: Data przekazania: Sygnatura sprawy: Języki, w których można się komunikować:</p>

(¹) Sekcję tę wypełnia każdy organ, który otrzymał nakaz. Obowiązek taki spoczywa na organie właściwym do uznania i wykonania nakazu oraz (jeżeli dotyczy) na organie centralnym lub na organie, który przekazał nakaz właściwemu organowi.

D) WSZELKIE INNE INFORMACJE, KTÓRE MOGĄ BYĆ ISTOTNE DLA ORGANU WYDAJĄCEGO:

.....
.....
.....

E) PODPIS I DATA

Podpis:

Data:

Pieczęć urzędowa (jeżeli dostępna):

ZAŁĄCZNIK C

POWIADOMIENIE

Niniejszy formularz służy do powiadomienia państwa członkowskiego o operacji przechwytywania przekazów telekomunikacyjnych, która będzie, jest lub była prowadzona na jego terytorium bez pomocy technicznej z jego strony. Niniejszym powiadamia się (powiadamiane państwo członkowskie) o operacji przechwytywania.

A) ⁽¹⁾ WŁAŚCIWY ORGAN

Urzędowa nazwa właściwego organu przechwytyjącego państwa członkowskiego:

.....

Imię i nazwisko przedstawiciela:

.....

Zajmowane stanowisko (tytuł/stopień):

.....

Adres:

.....

.....

Numer telefonu: (nr kierunkowy państwa) (nr kierunkowy miejscowości)

Numer faksu: (nr kierunkowy państwa) (nr kierunkowy miejscowości).....

Adres poczty elektronicznej:

Sygnatura sprawy:

Data wydania:

Języki, w których można się kontaktować z ww. organem:

.....

B) INFORMACJE DOTYCZĄCE PRZECHWYTYWANIA

(I) Aktualna sytuacja: niniejsze powiadomienie jest dokonywane (proszę zaznaczyć odpowiednie pole)

- przed operacją przechwytywania
 w trakcie operacji przechwytywania
 po operacji przechwytywania

(II) (Przewidywany) okres przechwytywania (o ile wiadomy organowi wydającemu):

....., począwszy od

(III) Cel przechwytywania: (numer telefonu, numer IP lub adres poczty elektronicznej)

.....

(IV) Tożsamość osób, których dotyczy operacja

Proszę podać wszelkie znane informacje o tożsamości osoby (osób) (i) fizycznej(-ych) lub (ii) prawnej(-ych), wobec których toczy(-a) się lub może(-ga) się toczyć postępowanie(-a):

(i) Osoba fizyczna

Nazwisko :

Imię(-ona):

Inne nazwisko(-a) (jeżeli dotyczy):

Pseudonimy (jeżeli dotyczy):

Płeć :

Obywatelstwo :

Numer identyfikacyjny lub numer ubezpieczenia społecznego :

⁽¹⁾ Organ, z którym należy się kontaktować w dalszej korespondencji z państwem wydającym.

Data urodzenia:.....

Miejsce urodzenia:

Miejsce pobytu lub znany adres (jeżeli aktualny adres nie jest znany, proszę podać ostatni znany adres):

.....

Języki zrozumiałe dla danej osoby:

.....

(ii) Osoba prawna

Nazwa:

Forma prawna:.....

Nazwa skrócona, nazwa powszechnie używana lub nazwa handlowa (jeżeli dotyczy):

.....

Siedziba

Numer nadany przy rejestracji:

Adres siedziby:.....

Imię i nazwisko oraz dane kontaktowe przedstawiciela osoby prawnej:.....

(V) Informacje dotyczące celu przechwytywania:

Proszę podać wszelkie konieczne informacje, w tym opis sprawy, prawną kwalifikację przestępstwa oraz mający zastosowanie przepis ustawy/kodeksu, aby powiadamiany organ mógł ocenić następujące elementy:

- czy przechwytywanie byłoby dozwolone w podobnej sprawie krajowej oraz czy uzyskany materiał może zostać wykorzystany w postępowaniu sądowym
- jeżeli przechwycenie już nastąpiło – czy materiał może zostać wykorzystany w postępowaniu sądowym

.....
.....
.....
.....
.....
.....

Uwaga: sprzeciw wobec przechwytywania lub wykorzystania już przechwyconego materiału należy zgłosić nie później niż 96 godzin od otrzymania niniejszego powiadomienia.

C) PODPIS I DATA

Podpis:

Data:

Pieczęć urzędowa (jeżeli dostępna):

ZAŁĄCZNIK D

TYPY PRZESTĘPSTW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 11

- przynależność do organizacji przestępczej,
 - terroryzm,
 - handel ludźmi,
 - seksualne wykorzystywanie dzieci i pornografia dziecięca,
 - nielegalny handel środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi,
 - nielegalny handel bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi,
 - korupcja,
 - nadużycia finansowe, w tym na szkodę interesów finansowych Unii Europejskiej w rozumieniu Konwencji w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich z dnia 26 lipca 1995 r.,
 - pranie dochodów pochodzących z przestępstwa,
 - fałszowanie walut, w tym waluty euro,
 - przestępczość komputerowa,
 - przestępstwa przeciwko środowisku, w tym nielegalny handel zagrożonymi gatunkami zwierząt oraz zagrożonymi gatunkami i odmianami roślin,
 - ułatwianie bezprawnego wjazdu i stałego przebywania,
 - zabójstwo, spowodowanie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu,
 - nielegalny handel organami i tkankami ludzkimi,
 - porwanie, bezprawne przetrzymywanie i branie zakładników,
 - rasizm i ksenofobia,
 - kradzież zorganizowana lub rozbój z użyciem broni,
 - nielegalny handel dobrami kultury, w tym antykami i dziełami sztuki,
 - sprzeniewierzenie cudzego mienia,
 - ściąganie haraczy i wymuszanie,
 - podrabianie towarów i piractwo,
 - fałszowanie dokumentów urzędowych i handel nimi,
 - fałszowanie środków płatniczych,
 - nielegalny handel substancjami hormonalnymi i innymi środkami pobudzającymi wzrost,
 - nielegalny handel materiałami jądrowymi lub radioaktywnymi,
 - handel kradzionymi pojazdami,
 - zgwałcenie,
 - podpalenie,
 - przestępstwa podlegające jurysdykcji Międzynarodowego Trybunału Karnego,
 - bezprawne zajęcie samolotu/statku,
 - sabotaż.
-